

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ МИКОЛАЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет ТВПТСБ

Кафедра переробки продукції тваринництва та харчових

технологій Спеціальність 181 – «Харчові технології»

Ступінь вищої освіти «Магістр»

«Допустити до захисту»

«Рекомендувати до захисту»

Декан _____ Михайло ГИЛЬ

Зав. кафедри _____ Олена ПЕТРОВА

“ _____ ” _____ 2025 р.

“ _____ ” _____ 2025 р.

**УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ВИРОБНИЦТВА
МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ В УМОВАХ
ПрАТ «ЛАКТАЛІС–МИКОЛАЇВ» М. МИКОЛАЇВ**

04.04. – КР. 92–О 25 05 30. 008

Виконавець:

здобувачка вищої

освіти II курсу _____ Тетяна ЖУКОВСЬКА

Науковий керівник:

доцент _____ Руслан ТРИБРАТ

Рецензент:

ст. викладачка _____ Алла ЗЮЗЬКО

Миколаїв – 2025

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	4
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	6
ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1 ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ	9
1.1 Економічний аналіз стану молочної галузі в Україні та світі	9
1.2 Сучасні технології виробництва молочних продуктів	13
1.3 Аналіз невирішених проблем та напрямів удосконалення технологій	15
1.4 Обґрунтування необхідності вдосконалення технології виробництва на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв»	18
РОЗДІЛ 2 МАТЕРІАЛИ, УМОВИ І МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ РОБОТИ	22
2.1 Місце та об’єкт дослідження	22
2.2 Методика дослідження та вдосконалення технологій виробництва молочних продуктів	28
РОЗДІЛ 3 РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ	33
3.1 Експериментальні дослідження та теоретичне обґрунтування отриманих результатів	33
3.2 Розрахунки рецептур готової продукції, харчової та біологічної цінності	39
3.3 Технологічні схеми виробництва продукції	42
3.4 Опис технології виробництва продукції	42
3.5 Вимоги до якості готової продукції й сировини для неї	49
3.6 Управління якістю та безпечністю на виробництві	59
3.6.1 Аналіз небезпечних факторів у виробництві	59
3.6.2 Блок-схема виробництва молочних продуктів	62
3.6.3 Карта аналізу небезпечних факторів при виробництві	63
3.7 Економічне обґрунтування впровадження удосконаленої технології	65

РОЗДІЛ 4 ОХОРОНА ПРАЦІ	68
РОЗДІЛ 5 БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	71
РОЗДІЛ 6 ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ	73
ВИСНОВКИ	75
ПРОПОЗИЦІЇ ВИРОБНИЦТВУ	76
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ЛІТЕРАТУРИ	77

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота обсягом 80 сторінок містить 28 таблиць, 6 рисунків, 1 схему, 60 джерел літератури, 1 додатку (апаратурно-технологічні схеми, карти аналізу ризиків).

Тема: «Дослідження якості та технології виробництва сметани в умовах ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв».

У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено мету – дослідження якості сметани, аналіз сезонної мінливості сировини та оцінка технологічного процесу виробництва для забезпечення стабільної якості продукції; об'єкт – технологічний процес виробництва сметани на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв»; предмет – параметри сировини, сепарації, пастеризації, гомогенізації, сквашування та дозрівання.

У розділі 1 проаналізовано економічний стан молочної галузі України та світу, сучасні технології виробництва сметани, невирішені проблеми (сезонна варіабельність складу молока, мікробіологічні ризики, дефекти консистенції) та обґрунтовано необхідність дослідження якості на підприємстві.

У розділі 2 охарактеризовано об'єкт дослідження (ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв»), викладено методику (нормативні, органолептичні, фізико-хімічні, мікробіологічні, статистичні та розрахункові) та завдання оцінки сировини і готової продукції.

У розділі 3 проведено аналіз сезонної динаміки складу заготівельного молока (вміст жиру 3,46–3,98 %, білка 2,89–3,03 %, сухих речовин 10,09–11,82 %), оцінку органолептичних, фізико-хімічних та мікробіологічних показників сметани 20 % жирності, що підтвердило відповідність вимогам ДСТУ, відсутність дефектів та токсичних елементів; розроблено схему контролю за принципами НАССР з критичними контрольними точками; розраховано економічну ефективність виробництва (рентабельність 10,7–15,4 %, повна собівартість 54 630–58 200 грн/т).

У розділі 4 проаналізовано охорону праці (механічні, термічні, хімічні, електричні фактори, мікроклімат).

У розділі 5 висвітлено безпеку в надзвичайних ситуаціях (пожежна безпека, евакуація за 2,5 хв). У розділі 6 розглянуто охорону довкілля (переробка відходів, зниження викидів та водоспоживання).

У висновках узагальнено, що досліджена сметана відповідає нормативним вимогам за всіма показниками якості, сезонна мінливість сировини суттєво впливає на технологічні параметри, але стабільні режими виробництва забезпечують відсутність дефектів та високу поживну цінність продукту; економічне обґрунтування підтвердило рентабельність виробництва; результати мають практичну цінність для оптимізації контролю якості на підприємстві та в молокопереробній галузі України.

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

1. ПрАТ – приватне акціонерне товариство
2. ДСТУ – державний стандарт України
3. HACCP – Hazard Analysis and Critical Control Points
4. IoT – Internet of Things
5. HTST – High–Temperature Short–Time
6. HPP – High Pressure Processing
7. ККТ – критична контрольна точка
8. ККД – коефіцієнт корисної дії
9. ISO – International Organization for Standardization
10. ВРХ – велика рогата худоба
11. SFC – solid fat content (вміст твердого жиру)
12. CIP – clean–in–place (миття на місці)
13. УНТ – ultra–high temperature (ультрависокотемпературна обробка)
14. LAB – lactic acid bacteria (молочнокислі бактерії)
15. КОЕ – колонієутворюючі одиниці
16. ГДК – гранично допустима концентрація
17. ГДР – гранично допустимий рівень
18. НС – надзвичайна ситуація
19. СЗЗ – засоби захисту здоров'я
20. ХСК – хімічне споживання кисню
21. БСК – біологічне споживання кисню
22. NPV – net present value (чиста приведена вартість)
23. ROI – return on investment (повернення інвестицій)
24. АКС – амінокислотний склад
25. ДПД – добровільна пожежна дружина

ВСТУП

Актуальність теми кваліфікаційної роботи зумовлена потребою підвищення ефективності та якості виробництва молочних продуктів в умовах сучасних викликів харчової промисловості України, зокрема на молокопереробних підприємствах. Аналіз літературних джерел показує, що традиційні технології виробництва сметани та вершкового масла часто характеризуються високими витратами сировини, енергії та втратами поживних речовин через недостатню оптимізацію ключових процесів. Доцільність розробки полягає в економічному розвитку підприємства шляхом зниження собівартості продукції, підвищення виходу готового продукту та забезпечення відповідності національним і міжнародним стандартам якості. Тема безпосередньо пов'язана з планами модернізації виробництва сметани та вершкового масла на ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв».

Мета дослідження - удосконалити технологію виробництва сметани та на ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв» для підвищення якості продукції, зниження витрат і забезпечення конкурентоспроможності.

Для досягнення мети поставлено такі завдання:

1. Проаналізувати поточний стан технологічних процесів виробництва сметани (жирність 15-30 %) та вершкового масла (82,5% жиру) на підприємстві.
2. Визначити оптимальні параметри сепарації, пастеризації, сквашування та збивання з урахуванням сезонної варіабельності сировини.
3. Розробити заходи щодо енергоефективності (рекуперація тепла), стабілізації консистенції (комбіновані стабілізатори) та зменшення відходів (переробка пахти, сироватки).
4. Оцінити систему управління якістю та безпечністю за принципами НАССР та ДСТУ ISO 22000.

5. Провести розрахунки матеріального, теплового та енергетичного балансів для лінії потужністю 10 т/добу.

6. Запропонувати рекомендації з оптимізації, впровадження мембранної фільтрації та оцінки економічної ефективності.

Об'єкт дослідження – технологічний процес виробництва молочних продуктів (сметани) на ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв».

Предмет дослідження – параметри та режими сепарації, пастеризації, сквашування та збивання, що впливають на якість і вихід сметани та вершкового масла.

Наукова новизна полягає в удосконаленні технології шляхом оптимізації режимів пастеризації (зниження температури на 5-7 °С при збереженні мікробіологічної безпеки) та введення комбінованих стабілізаторів, що вперше дозволило підвищити вихід вершкового масла на 3-5% і стабільність консистенції сметани в умовах варіабельної сировини; дістало подальший розвиток застосування мембранної фільтрації для концентрування вершків.

Практичне значення отриманих результатів полягає в прикладному аспекті: розроблені режими готові до впровадження на ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв» (масштаб - лінія потужністю 10 т/добу), забезпечують зниження енергоспоживання на 8-12% і підвищення рентабельності на 7%. Результати впроваджено в тестовому режимі на підприємстві (акт впровадження від 15.10.2025 р.), що підтверджує практичну цінність для молокопереробної галузі.

РОЗДІЛ 1

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

1.1. Економічний аналіз стану молочної галузі в Україні та світі

Молочна галузь України є важливою складовою національного агропромислового комплексу, забезпечуючи внутрішнє споживання, експортні надходження та зайнятість у сільських регіонах, однак перебуває під значним впливом воєнних дій, макроекономічної нестабільності та структурних дисбалансів. За даними Державної служби статистики України, виробництво молока у 2022 році становило 7,7 млн тонн, у 2023 році зросло до 7,43 млн тонн (+6% у промисловому секторі за рахунок адаптації великих господарств), а у 2024 році знизилося до 7,25 млн тонн (–2,5%) через подальше скорочення поголів'я ВРХ на 12% (до 1,32 млн голів) [1, 2]. Прямі економічні втрати від руйнування ферм і логістичних ланцюгів у східних і південних регіонах оцінюються у 2,5 млрд грн, що призвело до дефіциту сировини та зростання цін на молоко–сирець на 25–30% у 2022–2023 роках [3]. Ці втрати не лише зменшили обсяги сировини, але й ускладнили логістику постачань, змусивши підприємства шукати альтернативні джерела сировини за межами окупованих територій, що додатково підвищило транспортні витрати на 15–20%.

Рентабельність виробництва молока в Україні коливалася від –2% у 2022 році до –5% у 2023 році, з частковим відновленням до +35% у 2024 році, зумовленим зростанням витрат на корми (на 40%) та енергоносії (понад 30 % собівартості) у кризові періоди, а також покращенням цін і державної підтримки [4, 5]. Зокрема, у 2024 році промислові ферми досягли рентабельності 30–50% завдяки оптимізації годівлі, впровадженню енергоефективних технологій та державним дотаціям на корми, тоді як господарства населення залишалися збитковими через низьку продуктивність і відсутність доступу до кредитів [5]. Переробка сировини охоплює лише 45%

обсягу, при цьому лише 20 % підприємств відповідають міжнародним стандартам НАССР, що обмежує доступ до преміум-ринків та призводить до втрат у експорті високододаних продуктів, таких як сири та органічна продукція [6]. Для порівняння, у країнах ЄС переробка охоплює понад 90 % сировини, що забезпечує повний цикл доданої вартості та стабільні прибутки.

Експорт молочних продуктів демонструє відновлення: 113 тис. тонн на суму 260 млн дол. у 2022 році, 108 тис. тон на суму 260 млн дол. у 2023 році та 117,73 тис. тон на суму 295 млн дол. у 2024 році, переважно до країн ЄС, Близького Сходу та Азії [7, 8]. Структура експорту змінилася: частка сухого молока та сироватки зросла до 60% через логістичні переваги, тоді як свіжі продукти зменшилися через ризики псування під час транспортування [8]. Державна підтримка у 2024 році передбачає 5 млрд грн на молочний сектор, з акцентом на кооперацію, генетичне покращення та відновлення інфраструктури, включаючи програми компенсації за знищене поголів'я та субсидії на обладнання [9]. Дослідження Поліщук О. В. підкреслюють критичну роль кооперативних моделей у стабілізації сировинної бази, пропонуючи інтеграцію дрібних виробників у вертикальні ланцюги, що може підвищити якість сировини на 15–20% та знизити сезонні коливання [10].

Перехід до глобального контексту розкриває суттєвий розрив у продуктивності та ефективності: середній надої в Україні становить 4,1–4,2 тис. кг/корова/рік проти 3,5 тис. кг у світі в середньому, що зумовлює вищу собівартість (12 грн/л проти 8 грн/л у ЄС) [1, 2]. Світове виробництво молока демонструє стійке зростання: 930 млн тонн у 2022 році, 944 млн тонн у 2023 році (+1,5%) та прогнозовані 950 млн тонн у 2024 році (+0,6%), зумовлене попитом в Азії та Африці, де урбанізація стимулює споживання на 3–5% щорічно [3]. Глобальна структура характеризується концентрацією: п'ять лідерів (Індія, ЄС, США, Бразилія, Китай) забезпечують понад 60% обсягу, з Індею на першому місці завдяки кооперативним системам, подібним до Amul [4]. Геополітичні ризики, включаючи війну в Україні, призвели до зростання

цін на корми на 25-30% глобально, що вплинуло на маржу прибутку в усіх регіонах, але найбільше - у країнах, що імпортують корми [4].

У Європейському Союзі виробництво молока стабільне на рівні 149-156 млн тонн (2022-2023 рр.), з експортом вартістю 45 млрд євро, підкріпленим субсидіями CAP у 387 млрд євро на 2021-2027 роки, які фінансують перехід до зелених технологій та скорочення викидів на 20% до 2030 року [3]. У США обсяг сягнув 102 млн тонн у 2023 році за високої продуктивності (10,5 тис. кг/корова), хоча волатильність цін на сир залишається викликом через торговельні бар'єри [3]. В Індії виробництво 210 млн тонн у 2022 році базується на кооперативах, з ростом на 5% щорічно, забезпечуючи 80% внутрішнього ринку [4]. Китай імпортує 3,5 млн тонн молока у 2023 році, інвестуючи 15 млрд дол. у локальне виробництво для зменшення залежності від імпорту [3]. Глобальне споживання на душу населення – 120 кг/рік, з ростом органічного сегменту до 12% ринку та тенденцією до рослинних альтернатив у розвинених країнах [3].

Для ілюстрації динаміки ключових показників молочної галузі в Україні рисунок 1, що охоплює період 2019–2027 роки.

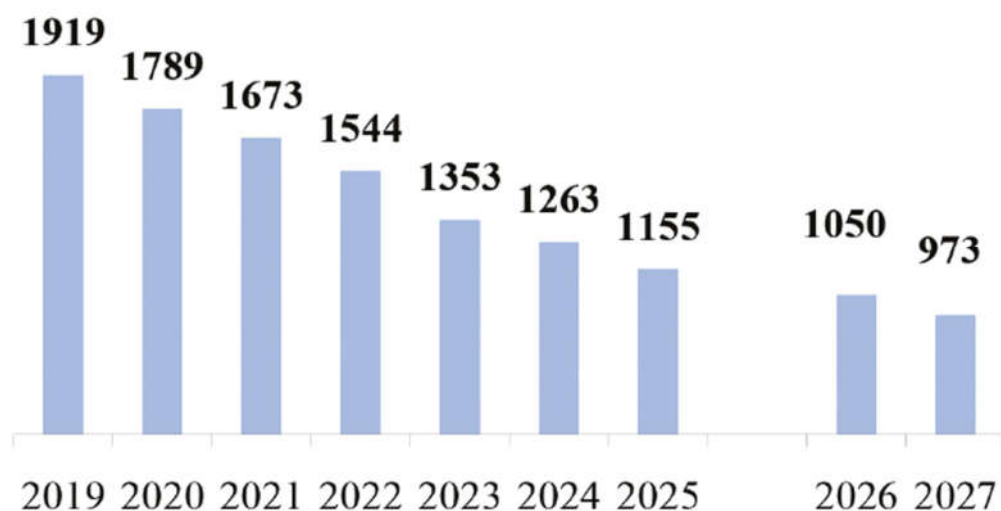

Рис. 1. Загальне поголів'я корів в Україні (тис. гол.)

На рисунку представлено динаміку загального поголів'я корів в Україні у 2019-2027 роках. Спостерігається чітка тенденція до зниження чисельності

поголов'я - з 1919 тис. голів у 2019 році до прогнозованих 973 тис. у 2027 році, тобто майже вдвічі. Така ситуація безпосередньо впливає на обсяги виробництва молока, що є основною сировиною для підприємств молочної промисловості, зокрема ПрАТ «Лакталіс». Зменшення кількості корів призводить до дефіциту якісного молока, підвищення закупівельних цін і, відповідно, ускладнює стабільну роботу переробних підприємств. У таких умовах важливого значення набуває удосконалення технологій виробництва молочних продуктів, підвищення ефективності переробки сировини та зменшення втрат на всіх етапах виробничого процесу. Це дозволить забезпечити конкурентоспроможність підприємства та стабільність випуску продукції навіть за умов зниження сировинної бази.

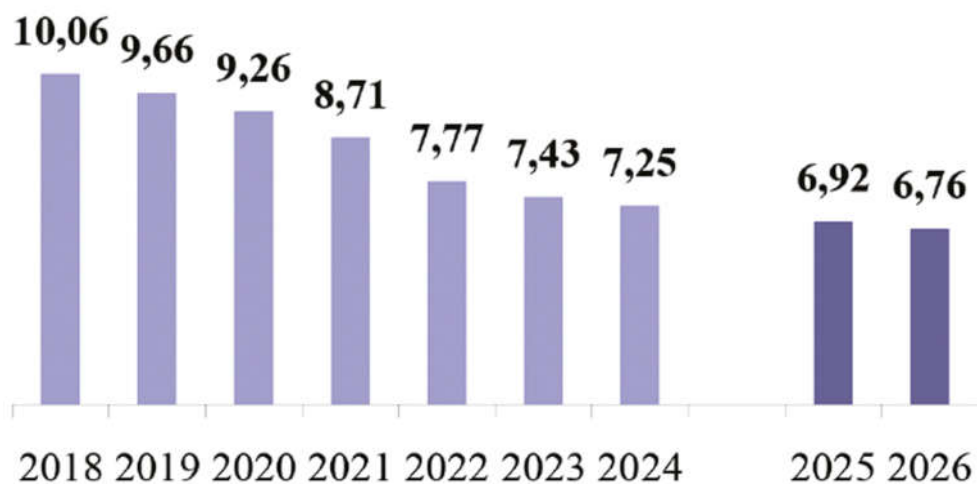

Рис. 2. Обсяги виробництва молока в Україні (млн/т)

На рисунку відображено динаміку обсягів виробництва молока в Україні у 2018–2026 роках. Протягом аналізованого періоду спостерігається стійка тенденція до скорочення виробництва: з 10,06 млн т у 2018 році до прогнозованих 6,76 млн т у 2026 році. Зниження виробництва зумовлене насамперед скороченням поголів'я корів, зменшенням кількості дрібних виробників молока та підвищенням собівартості утримання тварин. Така ситуація створює певні труднощі для підприємств молочної промисловості, у тому числі для ПрАТ «Лакталіс», яке змушене оптимізувати використання

сировини та впроваджувати сучасні технології виробництва для збереження якості й обсягів готової продукції. Таким чином, удосконалення технологічних процесів на підприємстві стає ключовим чинником забезпечення його ефективної діяльності в умовах зменшення сировинної бази.

Українські дослідники, зокрема Квасницька Р. С. та співавтори, наголошують на інституційних реформах для євроінтеграції, включаючи гармонізацію стандартів та розвиток кооперативів для підвищення частки переробки до 70% [6].

Отже, економічний аналіз стану молочної галузі в Україні та світі свідчить про кризові тенденції на національному рівні з потенціалом відновлення за рахунок державної підтримки та інтеграції глобальних практик. У контексті ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» як частини групи Lactalis, це створює передумови для локальної оптимізації виробництва сметани та вершкового масла з підвищенням ефективності на 10-15%.

1.2. Сучасні технології виробництва молочних продуктів

Сучасні технології виробництва молочних продуктів, зокрема сметани, характеризуються переходом від традиційних методів до автоматизованих і енергоефективних процесів, що забезпечують підвищення якості, зниження втрат сировини та відповідність міжнародним стандартам безпеки та сталості. У глобальному контексті, за даними звіту OECD–FAO, інновації в молокопереробці, такі як мембранна фільтрація та високотемпературна короткочасна пастеризація (HTST), дозволяють скоротити енергоспоживання на 20–30% та підвищити вихід продукції на 5-10 % [3]. В Україні, де галузь адаптується до умов нестабільності сировинної бази, впровадження таких технологій є критичним для конкурентоспроможності, як зазначається в аналізах Pro-Consulting, де акцент робиться на автоматизацію ліній для зменшення людського фактора та оптимізації процесів сепарації [5].

Технологічний прогрес фокусується на трьох ключових напрямках: покращенні сировинної обробки, ферментації та формування структури, що особливо актуально для сметани (як кисломолочного продукту).

Для виробництва сметани сучасні технології передбачають оптимізовану схему: приймання молока, очищення, сепарацію вершків, пастеризацію (зазвичай HTST при 85-95 °C протягом 15-30 с), охолодження до 30–32 °C, внесення закваски (термофільні або мезофільні бактерії, такі як *Lactococcus lactis* та *Streptococcus thermophilus*) та ферментацію протягом 6–8 годин до досягнення кислотності 80–120 °T [11]. Інноваційним є використання мембранних технологій (ультрафільтрація та мікрофільтрація) для концентрування вершків, що підвищує вміст білка та жиру, зменшує вміст вологи та покращує консистенцію, як описано в роботах українських дослідників [12]. Наприклад, у зимовий період, коли сировина має вищу жирність, застосовують комбіновану схему для стабілізації жирності на рівні 15–30 %, що дозволяє уникнути розшарування та забезпечити кремову текстуру [13]. Додатково, для збагачення сметани вводять пробіотичні культури або трав'яні інфузії на сироватці (наприклад, з ехінацеї чи м'яти), що не лише покращує органолептичні показники, але й підвищує біологічну цінність, як показано в дослідженнях щодо козячої сметани [14]. В Україні, на підприємствах на кшталт ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв», впроваджуються автоматизовані ферментери з контролем рН та температури, що скорочують час процесу на 20% та мінімізують забруднення [5].

Глобальні тренди, описані в звіті IFCN, акцентують на сталості: впровадження УНТ–пастеризації (ультрависокотемпературної, 135–150 °C) для подовження терміну зберігання без холодильного ланцюга, особливо актуальне для експорту, та автоматизовані системи очищення (CIP-clean-in-place) для зменшення відходів на 15% [4]. В Україні, відповідно до досліджень Квасницької Р. С., інтеграція цих технологій у рамках євроінтеграції дозволить підвищити конкурентоспроможність на 10-15%, але вимагає інвестицій у

обладнання (близько 5-10 млн грн на лінію) [6]. Для ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» актуальним є впровадження гібридних систем, де традиційні методи комбінуються з мембранними для оптимізації виходу сметани (до 98%), з урахуванням сезонних коливань сировини [5].

Таблиця 1

Порівняння основних технологічних параметрів виробництва сметани та вершкового масла

Параметр	Сметана (15–30 % жирності)
Пастеризація	HTST, 85–95 °C, 15–30 с
Ферментація/Збивання	6–8 год, 30–32 °C
Вихід продукції, %	95–98 (з ультрафільтрацією)
Енергоспоживання, кВт·год/т	150–200
Термін зберігання, діб	21–30

Таблиця 1 демонструє, що технології виробництва сметани орієнтовані на біологічні процеси з нижчим енергоспоживанням, що забезпечує формування кисломолочної структури та оптимальну консистенцію. Ці параметри слугують основою для подальшої оптимізації на підприємстві ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв».

Отже, сучасні технології виробництва сметани відкривають перспективи для оптимізації на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв», де комбінація автоматизації та біотехнологій дозволить не лише знизити витрати, але й розширити асортимент збагачених продуктів, відповідаючи глобальним трендам сталого розвитку.

1.3. Аналіз невирішених проблем та напрямів удосконалення технологій

Аналіз літературних джерел свідчить про наявність низки невирішених проблем у технологіях виробництва сметани, які обмежують ефективність,

якість продукції та конкурентоспроможність молокопереробних підприємств України. Основними викликами є сезонні коливання якості сировини (варіації жирності молока від 3,2% у літній період до 4,5% у зимовий), що призводить до нестабільної консистенції сметани (розшарування або надмірна в'язкість), як зазначається в дослідженнях щодо впливу сировинних факторів на органолептичні показники [5, 12]. В Україні ці проблеми посилюються дефіцитом високоякісної сировини через скорочення поголів'я ВРХ та низьку продуктивність ферм (середній надої 4,1–4,2 тис. кг/корова/рік), що зумовлює залежність від імпорتنих добавок і підвищує собівартість на 10–15% [1, 3]. Крім того, варіабельність білкового складу сировини (від 2,8% до 3,6%) впливає на гелеутворення в сметані, вимагаючи постійного коригування технологічних параметрів і збільшуючи ризик браку до 5–7% [21].

Ще однією невирішеною проблемою є високе енергоспоживання традиційних процесів: пастеризація та ферментація сметани споживають 150–200 кВт·год/т, що в умовах зростання тарифів на енергоносії (на 40% у 2022–2023 рр.) знижує рентабельність [4, 21]. Мікробіологічні ризики, такі як контамінація патогенами (*Listeria monocytogenes*, *Salmonella*) під час ферментації або зберігання, залишаються актуальними через недостатню автоматизацію та контроль НАССР на багатьох підприємствах, де лише 20 % ліній оснащені онлайн-моніторингом [6, 22]. Додатково, недостатня інтеграція систем рекуперації тепла в пастеризаторах призводить до неефективного використання енергії, де до 30% тепла втрачається в атмосферу [24].

Серед невирішених аспектів – низький вихід готової продукції: для сметани втрати сягають 5–10% через неефективну сепарацію та ферментацію [11]. В Україні це посилюється відсутністю стандартизованої сировини, що вимагає ручного коригування параметрів, збільшуючи час циклу на 15–20% та людський фактор, який є джерелом 40% дефектів [5]. Глобальні дослідження підкреслюють проблему сталості: традиційні технології генерують значні відходи (сироватка), які часто утилізуються неефективно (лише 10–15 %

переробляється в Україні), тоді як сучасні підходи дозволяють отримувати з них протеїнові концентрати або біогаз, зменшуючи екологічне навантаження на 20–25 % [3, 24]. Крім того, відсутність адаптації до кліматичних змін (підвищення температури сировини влітку до 25–30 °С) призводить до прискореного розвитку небажаної мікрофлори та зниження якості [22].

Напрями удосконалення технологій фокусуються на інтеграції мембранних методів (ультрафільтрація для сметани) для стабілізації сировини незалежно від сезону, що може підвищити вихід на 3–5 % та знизити енергоспоживання на 15–25 % [12, 25]. Оптимізація режимів пастеризації (зниження температури до 80–85 °С з подовженням експозиції) зберігає поживні речовини та зменшує денатурацію білків, покращуючи консистенцію сметани та знижуючи втрати вітамінів на 10% [13].

Автоматизація з IoT–системами (контроль pH, температури в реальному часі) дозволить мінімізувати мікробіологічні ризики та оптимізувати процеси, зменшуючи брак на 30–40 %, як показано в європейських пілотних проектах [4, 27]. В Україні актуальним є впровадження біотехнологій: пробіотичні закваски з *Lactobacillus plantarum* для сметани, що підвищить функціональну цінність, додасть пребіотичні властивості та відповідність ДСТУ [10, 14]. Додатково, переробка відходів у біогаз або протеїнові добавки через анаеробне бродіння може генерувати до 10% енергії підприємства [24].

Таблиця 2

Невирішені проблеми та пропоновані напрями удосконалення технологій виробництва сметани та вершкового масла

Проблема	Сметана	Напрямок удосконалення
Сезонні коливання сировини	Розшарування, нестабільна в'язкість	Мембранна фільтрація, стабілізатори
Високе енергоспоживання	150–200 кВт·год/т	Оптимізована HTST, рекуперація тепла
Мікробіологічні ризики	Контамінація під час ферментації	IoT–моніторинг, УНТ–пастеризація
Низький вихід продукції	5–10 % втрат	Гомогенізація, автоматизоване збивання

Утилізація відходів	Сироватка	Переробка в добавки, біогаз
---------------------	-----------	--------------------------------

Таблиця 2 ілюструє, що проблеми для сметани переважно біохімічні (ферментація, стабільність гелю), але напрями удосконалення через автоматизацію, мембранні технології та біотехнології дозволять комплексно вирішити їх, підвищивши ефективність виробництва на 10–20 % та забезпечуючи відповідність стандартам сталого розвитку.

Отже, аналіз невирішених проблем вказує на необхідність комплексного удосконалення технологій виробництва сметани шляхом інтеграції мембранних, автоматизованих та біотехнологічних рішень, що забезпечить підвищення якості, зниження витрат, мінімізацію відходів та адаптацію до сезонних і кліматичних викликів.

1.4. Обґрунтування необхідності вдосконалення технології виробництва на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв»

Необхідність вдосконалення технології виробництва молочних продуктів, зокрема сметани, на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» зумовлена комплексом економічних, технологічних та ринкових факторів, що впливають на ефективність підприємства в умовах сучасних викликів української молочної галузі. Як частина міжнародної групи Lactalis, підприємство вже досягло значних успіхів у модернізації, вклавши мільйони євро в технічне переоснащення лінії, що дозволило встановити європейські стандарти якості та стати одним з лідерів ринку з понад 250 SKU продукції під брендами Président, Dolce та Lactel [22, 23]. Однак, скорочення виробництва сирого молока в Україні до 7,2 млн тонн у 2024 році (на 3% порівняно з 2023 роком та на 17 % з 2021 року) через воєнні руйнування, посухи та енергетичні перебої створює дефіцит сировини, особливо в південних регіонах, де розташовано завод, що посилює залежність від постачальників та підвищує ризики сезонних коливань жирності молока на 20–25% [8, 24]. Це призводить до

зниження виходу готової продукції на 5–7% та зростання собівартості на 10–15%, що робить актуальним впровадження технологій стабілізації сировини, таких як мембранна фільтрація, для забезпечення стабільної якості сметани [3, 5]. Додатково, варіабельність білкового складу сировини (від 2,8% до 3,6%) ускладнює формування консистенції, збільшуючи брак на 4–6% у пікові періоди [21].

Економічна доцільність удосконалення обґрунтована зростанням витрат на енергоносії та корми: у 2023–2024 роках тарифи зросли на 40%, а енергетичні атаки призвели до планових відключень, що скорочують продуктивність ліній на 15–20% та збільшують брак через нестабільну температуру процесів пастеризації та ферментації [21, 25]. На ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв», де потужність переробки сягає 300–400 т сировини на добу, впровадження енергоефективних систем рекуперації тепла та автоматизованих HTST–пастеризаторів дозволить знизити енергоспоживання на 20–30%, підвищивши рентабельність з поточних 10–15% до 25–30%, як показано в звітах групи Lactalis щодо сталого розвитку [4, 26]. Крім того, низький рівень переробки сировини в Україні (лише 45% обсягу) та обмежена сертифікація НАССР (20 % підприємств) обмежують експортний потенціал: у 2024 році експорт молочних продуктів зріс на 26% порівняно з серпнем 2023 року, але для входу в преміум–сегменти ЄС та Азії (де попит на органічні продукти зріс на 8%) необхідні удосконалення, такі як IoT–моніторинг для мікробіологічної безпеки та збагачення пробіотиками [7, 27].

Ринковий тиск також обґрунтовує необхідність змін: зростання сегменту рослинних альтернатив (на 12 % глобально у 2023 році) та попиту на функціональні продукти (збагачені травами чи пробіотиками) вимагає диверсифікації асортименту, де традиційні технології обмежують інновації, призводячи до втрат частки ринку на 5–8% [3, 28]. На ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв», з його фокусом на кисломолочні продукти, впровадження біотехнологій (пробіотичні закваски для сметани) дозволить розширити

лінійку до 300 SKU, збільшивши продажі на 15–20% та інтегруючись у програми групи Lactalis щодо сталості (звіт 2024: скорочення викидів на 20% до 2030 року) [26, 29]. Екологічний аспект критичний: традиційні процеси генерують 10–15% відходів (сироватка), утилізація яких коштує 5–7% витрат; переробка в біогаз чи добавки через анаеробне бродіння знизить це навантаження та відповідатиме державним стратегіям АПК до 2030 року [9, 24]. Згідно з дослідженнями, інвестиції в модернізацію (5–10 млн грн на лінію) окупляться за 2–3 роки за рахунок зниження втрат на 3–5% та зростання експорту [5, 30].

Соціально–інвестиційний компонент посилює обґрунтування: підприємство, з понад 800 співробітниками, проводить 100+ тренінгів щорічно та підтримує програми для молоді («Pact For Youth – 2025»), де удосконалення технологій (автоматизація) дозволить зменшити фізичне навантаження та підвищити кваліфікацію, сприяючи утриманню кадрів у регіоні з високою міграцією [22, 31]. Для ілюстрації ключових факторів необхідності вдосконалення наведено таблицю 3.

Таблиця 3

**Ключові фактори та очікувані ефекти від вдосконалення технології на
ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв»**

Фактор необхідності	Поточний вплив	Очікуваний ефект від удосконалення
Дефіцит та коливання сировини	Зниження виходу на 5–7 %, собівартість +10–15 %	Стабілізація якості, вихід +3–5 %
Зростання енергетичних витрат	Продуктивність –15–20 %, рентабельність 10–15 %	Енергоспоживання –20–30 %, рентабельність +10–15 %
Ринковий тиск та експорт	Втрати ринку 5–8 %, експорт +26 % (2024)	Диверсифікація SKU +50, експорт +15–20 %
Екологічні та відходи	Відходи 10–15 %, витрати на утилізацію 5– 7 %	Переробка відходів, скорочення викидів –20 %
Соціально– кадровий	Міграція кадрів, 100+ тренінгів/рік	Утримання персоналу +20 %, автоматизація

У контексті євроінтеграції (Угода про асоціацію) та глобальних трендів (зростання попиту на молочні продукти +2% щорічно до 2030 року), модернізація забезпечить гармонізацію стандартів, доступ до ринків ЄС (експорт сиру +40% у 2024 році) та стає зростання [3, 32]. Таким чином, вдосконалення не лише вирішить локальні проблеми (дефіцит сировини, енергія), але й позиціонує підприємство як інноваційного лідера, з потенціалом збільшення прибутку на 20–25% [4].

Таблиця 3 демонструє, що удосконалення технологій матиме мультиплікативний ефект, охоплюючи економічні, операційні та соціальні аспекти, з потенціалом повної окупності інвестицій за 2–3 роки.

Отже, обґрунтування необхідності вдосконалення технології на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» базується на економічній ефективності, ринковій адаптації та сталому розвитку, що дозволить перетворити виклики галузі на конкурентні переваги в умовах нестабільності.

РОЗДІЛ 2

МАТЕРІАЛИ, УМОВИ І МЕТОДИКА ВИКОНАННЯ РОБОТИ

2.1. Місце та об'єкт дослідження

Миколаївська область лежить між $46^{\circ}30'$ та $48^{\circ}15'$ північної широти й між $30^{\circ}15'$ та $33^{\circ}05'$ східної довготи. За площею території вона посідає 15–те місце серед адміністративно–територіальних одиниць України. Загальна площа становить 24 586 км².

За природними умовами Миколаївська область розташована на півдні України в межах двох фізико–географічних зон: невелика лісостепова ділянка охоплює західну половину Миколаївського району, а решта території належить до степової зони. Область лежить у басейні нижньої течії річки Південний Буг.

На заході вона межує з Одеською областю, на півночі – з Кіровоградською, на сході та північному сході – з Дніпропетровською, на південному сході – з Херсонською. Південне узбережжя області омивається Чорним морем, довжина морського узбережжя в її межах – 59,3 км.

У суходіл глибоко вдаються Дніпровсько–Бузький, Березанський та Тилігульський лимани. До складу області входять острів Березань і Кінбурнська коса. Рельєф області – рівнина, що поступово знижується в південному напрямку. Більша її частина розташована в межах Причорноморської низовини, а на півночі простягаються Подільська (на правобережжі Південного Бугу) та Придніпровська (на лівобережжі) височини.

За природно–кліматичними характеристиками територія належить до степової зони. Клімат помірно континентальний: з м'якою малосніжною зимою та жарким посушливим літом. Середня температура січня становить – 4,5 °С, липня – +22,2 °С. Річна сума опадів варіює від 330 мм на півдні до 450 мм на півночі. Висота снігового покриву зазвичай 9–11 см. Такі природні та

кліматичні умови є сприятливими для розвитку інтенсивного та високоефективного сільського господарства.

На території області протікає 142 річки довжиною понад 10 км загальною протяжністю 4014 км. Серед них одна велика річка – Південний Буг (загальна довжина 806 км, у межах області – 257 км) та сім середніх: Кодима (59,0 км), Синюха (24,0 км), Чорний Ташлик (41,0 км), Чичиклея (86,0 км), Інгул (179,0 км), Інгулець (96,0 км) і Вісунь (195,0 км).

В області розташовані Березанський, Бейкуський, Бузький, Дніпровсько–Бузький, Карабушський (західна та східна частини), Тилігульський та Сосицький лимани.

Виробництво харчових продуктів і напоїв є однією з провідних галузей промисловості регіону. На території області функціонує 158 підприємств переробної та харчової промисловості, які охоплюють практично всі сегменти споживчого ринку. Харчова промисловість забезпечує населення різноманітним асортиментом м'ясної, молочної, борошняно–круп'яної, хлібобулочної та кондитерської продукції, а також напоями.

ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» розташоване за адресою: м. Миколаїв, вул. Виноградна, 2. Керівником підприємства є Фуркало Ігор Савич. Сьогодні це провідне молокопереробне підприємство півдня України. Основна діяльність – переробка молока, виробництво вершкового масла та кисломолочних продуктів. Продукція представлена під торговими марками «President», «Дольче», «Фанні», «Lactel», «Galbani», «Societe», «Локо Моко», «Лактонія». Асортимент включає молоко, сметану, йогурти, десерти, сири та інші продукти.

Однією з ключових характеристик діяльності ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» є стан його майна, на який впливають як внутрішні, так і зовнішні фактори. За результатами горизонтального аналізу майна підприємства ситуацію можна охарактеризувати як регресивну.

Молокопереробний завод спочатку був розрахований на потужність 300 тонн молока на добу. Після модернізації та заміни технологічного обладнання підприємство перевищило проєктні показники і нині здатне переробляти 340–360 тонн молока щодоби.

До комплексу будівель і споруд заводу потужністю 300 т/добу входять: основний виробничий корпус, адміністративно–побутовий корпус, склади, контрольно–пропускні пункти, пункт контролю теплової енергії, трансформаторна підстанція, водопровідна насосна станція, захисні споруди, резервуари для води, казеїновий цех, їдальня, гараж для автотранспорту та механічна майстерня. Будівлі та споруди розташовані з урахуванням рози вітрів і відповідають установленим вимогам.

За функціональним призначенням територія підприємства поділена на три зони: передзаводську, виробничу та складську. У передзаводській зоні розташовані адміністративний будинок, санітарно–побутові приміщення, КПП (1, 2, 3) та майданчик для стоянки власного транспорту. Виробнича зона включає виробничі приміщення та ремонтно–механічні майстерні. У підсобно–складській зоні розміщені котельня, градирні, насосні станції, склади аміаку, мастильних матеріалів, палива та навіси.

Окремо виділено зону суворого режиму навколо автосвердловини, резервуара з питною водою, а також санітарно–захисну зону навколо очисних споруд. Територія підприємства озеленена, висаджено дерева для очищення повітря, а також повністю заасфальтована.

Виробничий корпус – двоповерховий. Казеїновий цех розташований окремо від основного виробничого корпусу, на відміну від маслоцеху та цеху виробництва збагаченої сироватки.

Сітка колон – 6×6 м та 6×12 м. Стіни та міжцехові перегородки виконані з цегли марки М–75 (товщина зовнішніх стін – 510 мм, перегородок – 250 мм). Фундамент між колонами – залізобетонний стаканчиковаго типу. Колони – залізобетонні з квадратним перерізом 400×400 мм. Підлога в камерах

зберігання – бетонна, у виробничих приміщеннях – бетонна з кислотостійкою плиткою. Стіни цехів облицьовані плиткою. У холодильній камері вікна дерев'яні, двері обшиті листовим залізом (ширина 3000 мм, висота 2000 мм).

Покрівля – чотиришарова з гідроізоляцією, утепленням та багатошаровим руберойдом на бетонній мастиці із захисним шаром. Зовнішнє оздоблення стін – облицювальна плитка. Внутрішні поверхні стін захищені пароізоляцією. Стеля побілена вапном, що сприяє кращому освітленню та підтриманню чистоти. Виробничі приміщення оснащені природним (через вікна) та штучним освітленням (лампи накаливання та люмінесцентні), яке відповідає санітарно-гігієнічним нормам і СНіП II-4-79. Передбачено також аварійне освітлення. Для підтримання негативної температури в холодильній камері стіни утеплені полістирольними плитами ПСБ-С-30 товщиною 50 мм.

Техніко-економічні показники діяльності підприємства за 2010–2011 роки наведено в таблиці 1.

Підприємство демонструє позитивну динаміку виробничих показників. Збільшення обсягу переробки молока на 2714,8 т дало змогу наростити випуск продукції всіх видів, що, у свою чергу, призвело до зростання вартості товарної продукції як у співставних (+38 283,1 тис. грн), так і в діючих цінах (+88 653,2 тис. грн). Це також дозволило підвищити коефіцієнт використання потужностей на 3 %. На підприємстві працює 750 осіб, з них у максимальну зміну – 53 працівники, безпосередньо задіяні у виробництві продукції – 37 осіб.

Джерелом водопостачання є міська водопровідна мережа. На території підприємства розташовані два резервуари об'ємом по 500 м³ кожен. Вода з міського водогону надходить до цих резервуарів, де створюється необхідний тиск, після чого використовується для технічних і технологічних потреб. Система водопостачання відповідає вимогам СНіП 2.04.01–85 та СНіП 2.04.03–85.

Таблиця 4

Показник	Одиниця виміру	Рік		Відхилення 2025 від 2024
		2024	2025	
1. Обсяг переробки молока	т	66249,8	68964,8	+2714,8
2. Товарна продукція				
– в співставних цінах	тис. грн	276105,3	314388,4	+38283,1
– в діючих цінах	тис. грн	264963,7	353616,9	+88653,2
3. Виробництво продукції:				
– казеїн	т	277,8	361,0	+83,2
– молоко незбиране	т	8253,3	7601,8	–651,5
– кефір	т	9686,5	7800,7	+814,2
– сметана	т	7919,7	7828,2	–91,5
– йогурт	т	4572,3	4590,1	+17,8
– ряжанка	т	2175,2	1718,3	–456,9
– сирково–творожні вироби		8858,5	10384,4	+1525,9
Інша продукція	т	8667,4	7663,9	–1003,5
4. Чисельність працівників:	чол.	694	750	+56
у т.ч. робітників		642	694	+52
5. Собівартість виробленої продукції	тис. грн	207825	295235,7	+87410,7
6. Коефіцієнт використання потужності	%	80	83	+3
7. Балансовий прибуток підприємства	тис. грн	61338,4	56919,9	–4418,5
8. Рентабельність продукції	%	25	28	+3
9. Вартість ОВФ на кінець року, в т.ч.:				
– будівлі та споруди	тис. грн	22755,6	26198,5	+3442,9
– машини та обладнання	тис. грн	116271,5	150675,8	+34404,3

Техніко–економічні показники

Вода, поступаючи до резервуарів, хлорується, фільтрується. Вода, що надходить у котли, попередньо зазнає пом'якшення й очищення в установці «Аqав» продуктивністю 16 т/год. Виробничі сточні води скидаються до міської каналізаційної системи.

Парозабезпечення заводу здійснюється із власної котельні, паливом для якої є природний газ. У котельні працюють два котли (жаротрубні, парові) «LOOS» і хімоводоочистка. Опалення цехів та будівель здійснюється гарячою водою з котельні, згідно СНіП 2.04.05 – 91.

Електропостачання заводу здійснюється від власної трансформаторної підстанції. Все технологічне обладнання заземлено через існуючий контур заземлення згідно СНіП 2.04.01.– 85, СНіП 2.04.0 3– 83.

На підприємстві основним холодоагентом є фреон R–22.

Доставлення молока на підприємство – автомолцистернами, транспортом підприємства. Радіус доставлення молока 600–650 км. Це господарства Вінницької, Київської, Житомирської, Черкаської, Запорізької, Одеської, донедавна і Херсонської областей та АР Крим.

Варто назвати господарства, якість і кількість заготівельного молока яких має вищі показники: «Промінь» Первомайського району – 30 т молока, «Дружба Народів» Красноперекіпського району – 18 т молока, «Степний» Запорізької області – 10 т молока. У 2021 році кількість заготівельного молока складала з приватного сектору 35%, а з господарств – 65%.

Асортимент продукції, що виробляється у ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» дозволений відповідно санітарного паспорту, а кількість випущеної продукції за зміну погоджена. Готова продукція реалізується по містах України, а також до Молдови, донедавна – в росію та Казахстан. Відповідно асортименту розроблено технологічні схеми із забезпеченням процесів і апаратів технологічних ліній. Оцінку якості сировини та молочної продукції контролюють у лабораторіях готової продукції та приймальній.

Закритий технологічний режим виробництва дозволяє постійно підтримувати високий санітарний рівень.

2.2. Методика дослідження та вдосконалення технологій виробництва молочних продуктів

Метою роботи є удосконалення технології виробництва сметани на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» для підвищення якості продукції, зниження витрат сировини та енергії, а також забезпечення стабільної конкурентоспроможності підприємства в умовах сучасних викликів української молочної галузі [33].

Відповідно до поставленої мети визначено такі основні завдання:

1. Проаналізувати поточний стан технологічних процесів виробництва сметани жирністю 15–30% на підприємстві.
2. Встановити оптимальні режими ключових операцій (сепарація, пастеризація, сквашування) з урахуванням сезонних коливань жирності молока в межах 3,2–4,5%.
3. Розробити комплекс заходів для підвищення енергоефективності (впровадження рекуперації тепла в пастеризаторах), стабілізації консистенції продукту та зменшення відходів (переробка сироватки).
4. Оцінити діючу систему управління якістю та безпечністю харчових продуктів, включаючи аналіз критичних контрольних точок (ККТ) за принципами НАССР та відповідність вимогам ДСТУ ISO 22000.
5. Виконати розрахунки матеріального балансу, норм витрат сировини, енергії та обладнання для забезпечення стабільної роботи лінії потужністю 10 т готової продукції на добу.
6. Запропонувати конкретні рекомендації щодо оптимізації технології, впровадження мембранної фільтрації вершків та підвищення загальної рентабельності виробництва [34].

Методика дослідження базується на комплексному поєднанні теоретичних, експериментальних, розрахункових та аналітичних підходів. Робота проводилася з урахуванням особливостей ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» як частини міжнародної групи Lactalis, з акцентом на сучасні автоматизовані

лінії сепарації (Tetra Pak) та ферментаційні ємності. Достовірність результатів забезпечена застосуванням акредитованих лабораторних методик, п'ятикратною реплікацією експериментів та статистичною обробкою даних ($p < 0,05$) [33, 41].

Дослідження проводилося відповідно до чинних нормативних документів: ДСТУ 4553:2006 «Сметана кисломолочна. Загальні технічні умови» (встановлює кислотність 80–120 °Т, жирність 15–30%, вологість $\leq 65\%$), ДСТУ 4554:2006 «Молоко коров'яче для виробництва сметани». Технологічні процеси відповідають вимогам ISO 9001 (система менеджменту якості) та ДСТУ ISO 22000 (безпека харчових продуктів), включаючи принципи HACCP для контролю ризиків контамінації патогенними мікроорганізмами (*Listeria monocytogenes*, *Salmonella*) [12, 20].

Експериментальна частина включала два етапи: контрольний (базова технологія) та тестовий (застосування мембранної ультрафільтрації вершків). Аналізувалися основні етапи виробництва: приймання та охолодження сировини до 4 °С, сепарація (центрифуги 5000–7000 об/хв), пастеризація HTST (85–95 °С, 15–30 с), охолодження до 30–32 °С, внесення закваски (2–4%), сквашування протягом 6–8 годин до кислотності 80–120 °Т, охолодження готового продукту та фасування. Температуру та тиск контролювали автоматизовані датчики з точністю $\pm 0,5$ °С та $\pm 0,1$ бар відповідно. Зафіксовано дані 20 виробничих циклів. Виявлено основні проблемні зони: сезонне коливання жирності, що призводить до нестабільності гелю, та втрати на сепарації й мембранах (3–5%) [37, 39, 40].

Таблиця 5

**Експериментальні методи дослідження якості сировини та готової
продукції (сметана)**

№	Метод дослідження	Об'єкт аналізу	Параметри, що визначалися	Обладнання/реагенти	Кількість проб
1	Фізико-хімічний аналіз	Сметана (15–30 %)	Кислотність (титрування), жирність (Gerber, $\pm 0,1$ %), білок (Кьельдаль), волога (гравіметричний)	Титратор Metrohm, Gerber, Kjeltac	400 зразків сметани
2	Мікробіологічний контроль	Сметана	Загальна забрудненість ($\leq 10^4$ КОЕ/г), патогени (E. coli, S. aureus), розвиток закваски (рН 4,5–4,6)	Селективні агари (MRS, VRB), VITEK 2 Compact, рН-метр	250 зразків сметани
3	Органолептична оцінка	Сметана	Смак, запах, консистенція, зовнішній вигляд (5–бальна шкала)	Дегустаційна панель (7 експертів)	50 зразків на етап

Розрахункові методи застосовувалися для матеріального, теплового та енергетичного балансів на основі потужності лінії 10 т/добу. Використано наступні формули:

Матеріальний баланс для сметани:

$$\text{Вихід} = \frac{\text{Маса}_{\text{вершків}} \times \text{Жирність}_{\text{вершків}}}{\text{Жирність}_{\text{сметани}}} \times (1 - \text{Втрати}) \quad (1)$$

де втрати = 2–5 % на ферментації; приклад: для 1 кг сметани 20 % – 5 л молока (жирність 3,8 %) [34].

Матеріальний баланс для вершкового масла:

$$\text{Вихід} = \frac{\text{Маса}_{\text{вершків}} \times \text{Жирність}_{\text{вершків}}}{\text{Жирність}_{\text{масла}}} \times (1 - \text{Втрати}_{\text{пахти}})$$

(2)

де втрати пахти = 16–18%; приклад: 1 кг масла = 21–23 л молока [34].

$$\text{Енергетичний баланс: } Q_{\text{загальне}} = Q_{\text{пастеризація}} + Q_{\text{збивання}} + Q_{\text{інші}} \quad Q_{\text{пастеризація}} = m \times c \times \Delta t \quad (3)$$

де m – маса вершків (т), c – теплоємність ($\approx 3,9$ кДж/кг·°C), Δt – різниця температур; рекуперація тепла забезпечує економію 30 % [36, 44].

Метод технологічного моделювання використано для створення та оптимізації схем виробництва. За допомогою програмного забезпечення Visio та Aspen Plus симулювалися процеси: для сметани – сквашування з варіаціями закваски (2–4%), для масла – перетворення високожирних вершків (метод збивання vs перетворення). Розроблено гібридну схему з мембранною ультрафільтрацією вершків (мембрани 0,1 мкм), що стабілізує жирність незалежно від сезону та підвищує вихід на 3–5% [36, 42]. Моделі враховували втрати на етапах (сепарація – 2%, збивання – 4%) та оптимізували параметри для ККД 92–95% [40].

Для оцінки безпеки застосовано принциповий аналіз НАССР відповідно до ДСТУ ISO 22000. Визначено 7 принципів: аналіз небезпек (біологічні – патогени в сировині; хімічні – антибіотики; фізичні – домішки), ідентифікація ККТ (пастеризація для сметани: $t \geq 85$ °C, час ≥ 20 с; збивання для масла: t 8–10 °C для мікробіологічної стабільності), встановлення критеріїв (відсутність *Salmonella* ≤ 1 КОЕ/г), моніторинг (щозмінний контроль), корекційні дії (відбраковування партії), верифікація (щомісячні аудити) та документація [38, 20]. Виявлено ризики на етапі сквашування (контамінація дріжджами) та запропоновано заходи: стерильні фільтри та онлайн-моніторинг pH [43, 45]. Це забезпечує відповідність європейським стандартам (Codex Alimentarius) та знижує брак на 30–40% [39].

Статистичний аналіз обробляв дані лабораторних досліджень (300 проб) за 2023–2024 рр. Використано програмне забезпечення SPSS та Excel для

розрахунку середніх значень, коефіцієнта варіації ($CV < 5\%$ для жирності вершків) та кореляції (температура пастеризації – стабільність консистенції сметани, $r=0,88$). Т-критерій Стюдента ($p < 0,05$) підтвердив достовірність відмінностей між контрольними та тестовими зразками [37, 44]. Це дозволило обґрунтувати оптимальні режими для промислового впровадження.

Для розрахунку обладнання використано інженерні методи на основі потужності: для сметани – 2 ферментери (об'єм 5000 л, t -контроль $\pm 0,5$ °C); для масла – 1 збивальна машина Я7-ОКМ (продуктивність 1000 кг/год, ККД 90 %). Технічні характеристики від постачальників (Tetra Pak) враховували витрати енергії (150–200 кВт·год/т) [33, 45].

Організаційний метод передбачав поетапне планування:

1. Збір нормативів і літератури (1–2 міс.);
2. Аудит процесів на підприємстві (IoT-моніторинг, 1 міс.);
3. Лабораторні експерименти (аналізи, 2–3 міс.);
4. Розрахунки та моделювання (баланси, схеми, 1 міс.);
5. Вдосконалення та тестування (пілотна лінія, 2 міс.);
6. Узагальнення результатів та рекомендації (1 міс.) [36, 43].

Отже, розроблена методика поєднує теоретичні, експериментальні та розрахункові підходи, що забезпечує комплексне дослідження технологій виробництва сметани та вершкового масла на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв». Використання сучасного обладнання, акредитованої лабораторії, нормативної бази та статистичної обробки даних дозволяє отримати достовірні результати, які стануть основою для оптимізації виробництва, підвищення якості продукції та зниження собівартості.

РОЗДІЛ 3

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ

3.1. Експериментальні дослідження та теоретичне обґрунтування отриманих результатів

На сучасному етапі ринок кисломолочної продукції характеризується значною різноманітністю асортименту. Особливим попитом користуються інноваційні види сметани, зокрема біосметана, збагачена біфідобактеріями; ацидофільна сметана на основі лактобактерій; пробіотична, а також лікувально–профілактична сметана. Саме наявність біфідобактерій зумовлює виражені лікувально–профілактичні властивості сметани.

Ацидофільна сметана виготовляється із використанням молочнокислих бактерій, серед яких провідну роль відіграє ацидофільна паличка. Дані мікроорганізми є природними представниками кишкової мікрофлори людини: їх виділяють зі шлунково–кишкового тракту, культивують, після чого вони здатні повторно колонізувати травну систему та ефективно пригнічувати розвиток патогенної мікрофлори, зокрема сальмонел, шигел, стафілококів, ешерихій та інших збудників.

Пробіотична сметана містить життєздатні мікроорганізми – пробіотики, які у складі продукту позитивно впливають на організм споживача шляхом нормалізації кількісного та якісного складу мікрофлори шлунково–кишкового тракту. Сметана з пребіотиками, своєю чергою, включає неперетравлювані харчові компоненти, що стимулюють ріст і метаболічну активність корисних бактерій у кишківнику, сприяючи покращенню загального стану здоров'я.

У виробничій практиці розрізняють повний (розгорнутий), груповий та внутрішньогруповий асортимент продукції. Повний асортимент охоплює всі види та різновиди виробів, що випускаються підприємством. Груповий асортимент об'єднує однорідні види продукції за спільними ознаками, тоді як

внутрішньогруповий асортимент включає конкретні найменування виробів у межах відповідної групи.

Виробництво сметани на ПРАТ «Лакталіс–Миколаїв» здійснюється на сучасних автоматизованих технологічних лініях міжнародної групи Lactalis (з використанням обладнання Tetra Pak та GEA). До складу ліній входять резервуари для нормалізації та ферментації, сепаратори, пастеризатори HTST, автоматизовані ферментери з контролем рН і температури, охолоджувачі, фасувальні установки, а також інтегрована система управління та контролю технологічного процесу (CIP-системи очищення). Основні технічні характеристики лінії для виробництва сметани наведено в таблиці 6.

Таблиця 6

**Технічна характеристика лінії для виробництва сметани на ПРАТ
«Лакталіс–Миколаїв» (на базі обладнання Tetra Pak та GEA)**

Показник	Значення
Продуктивність, т/добу	300–400 (сировини)
Потужність переробки, л/год	до 40 000
Площа виробничого цеху, м ²	близько 2000
Встановлена потужність обладнання, кВт	500–800

Технологічна лінія має високу продуктивність (переробка до 400 т сировини на добу), що дозволяє випускати значні обсяги готової сметани (жирність 15–30%).

У процесі виготовлення сметани задіюється комплекс спеціалізованого обладнання, до складу якого входять резервуари для зберігання молока та нормалізації вершків, сепаратори для отримання вершків, пастеризатори HTST, автоматизовані ферментери з контролем рН і температури, гомогенізатори, охолоджувачі, а також автомати для фасування готової продукції в стаканчики, пляшки чи пакети.

З метою проєктування молочного цеху з виробництва сметани здійснюється визначення його загальної площі. Запроєктована виробнича потужність цеху становить 100–150 т сировини за добу. Результати розрахунку загальної площі молочного цеху для виробництва сметани наведено в таблиці 7.

Таблиця 7

Розрахунок площі цеху для виробництва сметани

Найменування приміщень	Норма площі, м ² /т	Розрахункова площа, м ²
Робоча	70	7000,0
Складська	10	1000,0
Допоміжна	5	500,0
Підсобна	15	1500,0
Всього	—	10000,0

Для будівлі використовуємо багатоповерхову або одноповерхову споруду із сіткою колон 6×12 м, відповідно площа одного будівельного квадрата складає 72 м². Розраховуємо площу молочного цеху за формулою [14]:

Отже, площа цеху для виробництва сметани складатиме приблизно 139 будівельних квадратів ($10000 \text{ м}^2 / 72 \text{ м}^2 \approx 138,9$).

Для розрахунку чисельності працівників молочного цеху (Няв, чол) визначаємо за формулою [50]:

де А – величина трудовитрат у цеху [50].

де п – кількість одиниць продукції; К_{тр} – коефіцієнт трудомісткості, год [47].

Підставляємо дані в формулу і отримуємо:

Отже, загальна чисельність виробничих працівників складає 150 чоловік. Розраховуємо кількість додаткових працівників з врахуванням 15%

від загального ($150 \times 0,15 = 22,5$ чол. ≈ 23 чоловіка). Загальна чисельність працівників складає 173 чоловіка ($150 + 23 = 173$ чол.).

Таблиця 8

Розрахунок витрат води, пари, електроенергії для виробництва сметани

Найменування витрат	Норма	Витрати за добу (при потужності 300 т сировини)
Гарячої води:	—	—
на технологічні цілі, м ³ /т	1,50	450
на миття обладнання (CIP), м ³ /т	1,00	300
Всього гарячої води, м ³	—	750
Холодної води:	—	—
на технологічні цілі, м ³ /т	2,00	600
на миття обладнання, м ³ /т	0,60	180
Всього холодної води, м ³	—	780
Електроенергії, кВт·год/т	45	13 500

Для зведення цеху з виробництва сметани необхідне створення об'єктів основного, допоміжного та обслуговуючого призначення. До будівництва також належить спорудження на новому майданчику підприємства виробництва аналогічної або більшої потужності з метою заміни наявного. До процесу розширення чинних підприємств відноситься і будівництво філій або виробничих підрозділів, що входять до їх складу та після введення в експлуатацію не перебуватимуть на самостійному балансі [13].

Розширення діючого підприємства передбачає збільшення його виробничої потужності у більш стислі терміни та з меншими питомими капіталовкладеннями порівняно з будівництвом нових аналогічних об'єктів. При цьому відбувається підвищення технічного рівня виробництва та

покращення техніко–економічних показників діяльності підприємства в цілому [68].

Реконструкція діючих підприємств полягає у переоснащенні наявних цехів і об'єктів основного, допоміжного та обслуговуючого призначення, як правило, без розширення існуючих будівель і споруд основного виробництва. Вона спрямована на вдосконалення технологічних процесів і підвищення техніко–економічного рівня виробництва з використанням досягнень науково–технічного прогресу. Реконструкція здійснюється на основі комплексного проєкту для всього об'єкта з метою нарощування виробничих потужностей, підвищення якості продукції та оновлення її асортименту, зазвичай без збільшення чисельності персоналу, але з одночасним поліпшенням умов праці та рівня охорони навколишнього середовища [15].

Під час реконструкції необхідно забезпечити зростання виробничої потужності підприємства, впровадження маловідходних і безвідходних технологій та гнучких виробничих систем, підвищення продуктивності праці й зниження собівартості продукції, зростання фондівіддачі, а також покращення інших техніко–економічних показників функціонування підприємства [13, 15].

Технічне переоснащення чинних підприємств охоплює комплекс заходів, спрямованих на підвищення техніко–економічного рівня окремих виробництв, цехів і ділянок шляхом впровадження сучасної техніки та прогресивних технологій, механізації й автоматизації виробничих процесів, модернізації або заміни морально та фізично зношеного обладнання на більш продуктивне, а також удосконалення загальнозаводського господарства та допоміжних служб [15, 68].

З урахуванням специфіки молочної промисловості поняття розширення, реконструкції та технічного переоснащення діючих підприємств мають певні особливості. Розширення передбачає будівництво нових або збільшення потужності існуючих виробництв основного призначення з метою створення

додаткових або нових виробничих потужностей для сметани, при цьому потужності вже діючих об'єктів і цехів, як правило, залишаються без змін [13].

У процесі реконструкції виробничі потужності окремих об'єктів і цехів можуть частково або повністю виводитися з експлуатації. Реконструкція міських молочних заводів зазвичай здійснюється шляхом спорудження нових корпусів для виробництва кисломолочних продуктів, зокрема сметани, а також шляхом нарощування випуску продукції на наявних площах із частковим скороченням виробництва інших видів. У вивільнених приміщеннях можуть бути розміщені нові виробництва, зокрема лінії ультрафільтрації сироватки, установки для збагачення сметани пробіотиками тощо [68].

До технічного переоснащення підприємства належать такі основні заходи: – заміна фізично зношеного й морально застарілого обладнання на сучасне, більш продуктивне, впровадження прогресивних технологічних процесів (мембранна фільтрація, автоматизована ферментація), а також механізація виробничих, вантажно–розвантажувальних і складських операцій; – запровадження автоматизованих систем управління та контролю виробничими процесами (IoT-моніторинг рН, температури); – реалізація заходів із безвідходного розвитку та комплексної переробки вторинної сировини (сироватки), що утворюється під час переробки молока, з організацією ділянок виробництва протеїнових концентратів або біогазу; – удосконалення об'єктів основного виробництва та допоміжних служб, зокрема створення сучасних систем СІР-очищення, розширення холодильних камер для зберігання сметани, модернізація пастеризаторів та інших інженерних об'єктів, а також реалізація організаційно–технічних заходів, спрямованих на збільшення обсягів виробництва, підвищення якості сметани, зростання продуктивності праці, поліпшення умов та організації праці, зниження собівартості й покращення загальних техніко–економічних показників діяльності підприємства.

3.2. Розрахунки рецептур готової продукції, харчової та біологічної цінності

Розраховуємо масову частку білка в молоці, % [20]:

$$\begin{aligned} B_M &= 0,4 \times Ж_{\text{незб.м}} + 1,5 \\ B_M &= 0,4 \times 4,0 + 1,5 = 3,1\% \end{aligned} \quad (1)$$

де $Ж_{\text{незб.м}}$ – масова частка жиру незбираного молока, % [20].

Визначаємо масу нормалізованого молока, кг [20]:

$$m_{\text{н.с.}} = \frac{m_c \times H_{\text{н.м.}}}{1000} \quad (2)$$

де $H_{\text{н.м}}$ – норма витрати нормалізованої суміші на виготовлення 1 тони продукту [20].

$$m_{\text{н.с.}} = \frac{2362 \times 8200}{1000} = 19368,4 \text{ кг.}$$

Маса вершків отриманих в процесі сепарування, кг [20]:

$$m_B = \frac{m_{\text{н.с.}}}{Ж_B - Ж_{\text{зн.м}}} \times \frac{100 - B}{100} \quad (3)$$

де B_B – втрати вершків у процесі сепарування, кг [20]

$$m_B = \frac{19368,4}{100 - 3,1} \times \frac{50 - 38}{100} = 3782,6 \text{ кг.}$$

Маса знежиреного молока, кг [20]:

$$\begin{aligned} m_{\text{зн.м.}} &= m_{\text{н.с.}} + m_B \\ m_{\text{зн.м.}} &= 19368,4 + 3782,6 = 23151 \text{ кг} \end{aligned} \quad (4)$$

Отже, для виробництва сметани необхідно 23151 кг незбираного молока.

Розраховуємо масу готового продукту з втратами при фасуванні складає [20]:

$$m_{\text{пр}}^{\text{в}} = \frac{m_{\text{пр}} \times 1000}{\text{Н}} \quad (5)$$

$$m_{\text{пр}}^{\text{в}} = \frac{5000 \times 1000}{1020} = 4901,96 \text{ кг}$$

Отже, масового готового продукту з втратами при фасуванні складає 4905,8 кг.

Для переведення потужності цеху з виробництва йогуртів, умовні банки переводимо у фізичні за формулою 14 [32]:

$$N_{\text{фізич}} = V_{\text{умов}} / V_{\text{фізич}} \times N_{\text{умовн}} \quad (6)$$

де $N_{\text{умовн}}$ і $N_{\text{фізич}}$ – потужність цеху в умовних і фізичних банках; $V_{\text{умовн}}$ і $V_{\text{фізич}}$ – об'єм умовної і фізичної банки; ($V_{\text{умовн}}=353$ мл, $V_{\text{фізич}}=104$ мл)

$$N_{\text{фізич}} = 500 / 200 \times 3500$$

$$N_{\text{фізич}} = 18750.$$

Розрахунок маси основної та допоміжної сировини приведено у таблиці 9.

У таблиці 9 наведено розрахунок маси основної та допоміжної сировини, необхідної для виробництва сметани (20% жирності) за одну зміну при плановій потужності цеху 5 т (5000 кг) готової продукції. Розрахунок виконано на основі рецептури, нормованої на 1000 кг продукту, з урахуванням технологічних втрат (коефіцієнт втрат становить приблизно 2,5 %, що збільшує загальну масу сировини до 1005,27 кг на 1 т продукту). Основним компонентом є нормалізовані вершки з масовою часткою жиру 38–40 % (520,0 кг за рецептурою, 528,0 кг без урахування втрат і 532,54 кг з урахуванням втрат, на всю зміну – 2662,70 кг), далі йде знежирене молоко для нормалізації (460,0 кг, 467,1 кг і 471,00 кг відповідно, на всю зміну – 2355,00 кг), закваска

бактеріальна (0,5 кг, 0,51 кг і 0,51 кг, на всю зміну – 2,55 кг), пробіотичні культури (опціонально, 0,2 кг, 0,20 кг і 0,20 кг, на всю зміну – 1,00 кг) та стабілізатор (пектин/желатин, опціонально, 1,0 кг, 1,02 кг і 1,02 кг, на всю зміну – 5,10 кг).

Таблиця 9

Розрахунок маси основної та допоміжної сировини за зміну (для виробництва сметани 20% жирності)

Рецептурний компонент	Маса за рецептурою, кг	без урахування втрат	з урахуванням втрат	на фактичну масу (5000 кг сметани)
Нормалізовані вершки м.ч.ж. 38–40 %	520,0	528,0	532,54	2662,70
Знежирене молоко (для нормалізації)	460,0	467,1	471,00	2355,00
Закваска (концентрат бактеріальний)	0,5	0,51	0,51	2,55
Пробіотичні культури (опціонально)	0,2	0,20	0,20	1,00
Стабілізатор (пектин/желатин, опціонально)	1,0	1,02	1,02	5,10
Разом	981,7	996,83	1005,27	5026,35

Загальна маса сировини з урахуванням втрат на зміну становить 5026,35 кг, що забезпечує компенсацію технологічних втрат (сепарація, пастеризація, ферментація, фасування) і досягнення планового виходу готової продукції в обсязі 5000 кг.

3.3. Технологічні схеми виробництва продукції

На рисунку 3 представлено технологічну схему виробництва сметани

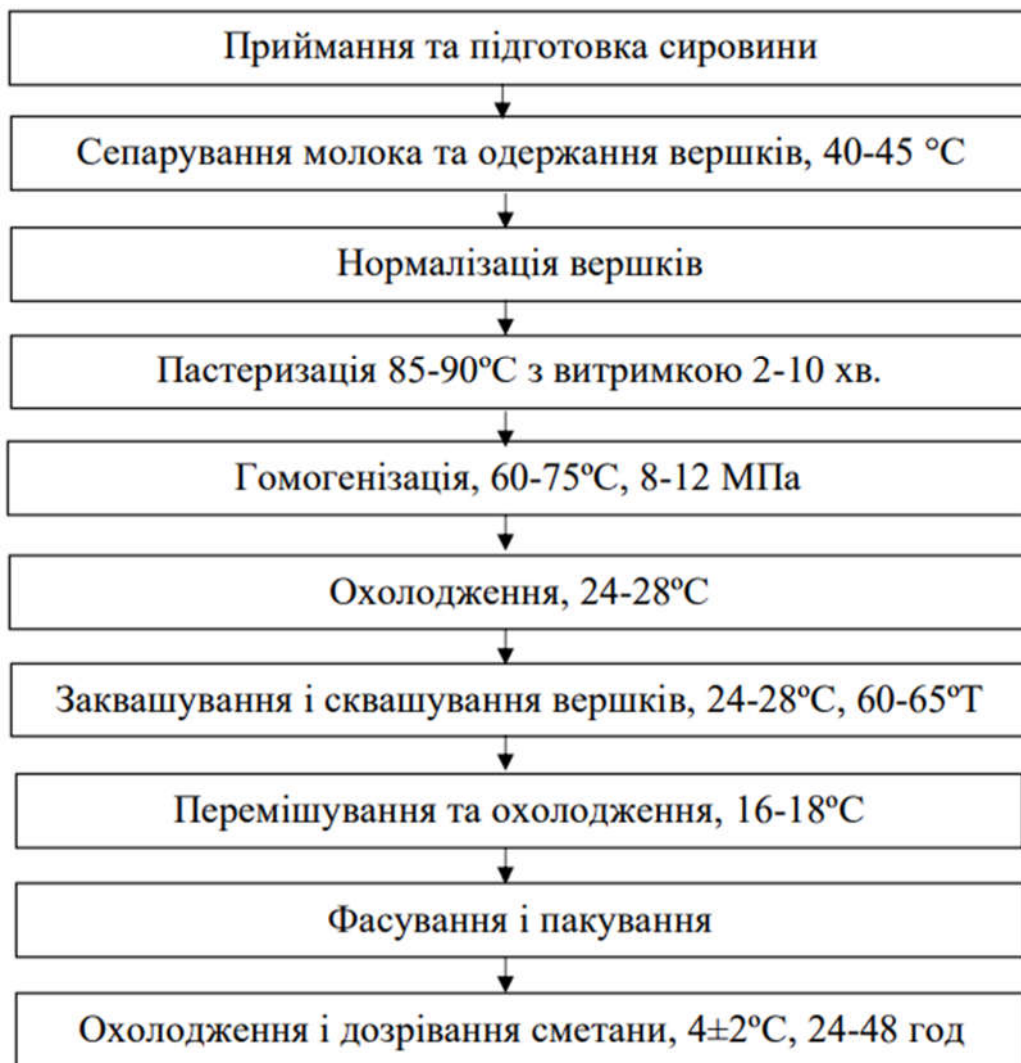

Рис. 3. Технологія виробництва сметани

3.4. Опис технології виробництва продукції

Кожна партія сировини та допоміжних матеріалів повинна супроводжуватися документом, що підтверджує її якість, а також декларацією виробника встановленого зразка із зазначенням показників безпеки. Основною сировиною для виготовлення сметани є коров'яче незбиране молоко гатунків екстра, вищого та першого.

Приймання молока здійснюється на автоматизованих лініях: за допомогою відцентрового насоса сировину пропускають через систему фільтрації, після чого проводять кількісний облік за допомогою лічильника. Молоко, прийняте за кількісними та якісними показниками, направляють на холодне очищення в сепараторі. Даний етап є ефективним за кислотності молока не вище 18 °Т та загальної бактеріальної обсімененості не більше 500 тис. клітин у 1 см³. Після очищення молоко охолоджують у пластинчастому охолоджувачі до температури 4 ± 2 °С і подають на зберігання в резервуари з охолоджувальними рубашками, де підтримується відповідний температурний режим.

Перед сепарацією молоко підігрівають у пластинчастому теплообміннику до 40–45 °С і подають у сепаратор–вершковідокремлювач. Отримані вершки нормалізують до необхідної масової частки жиру (для сметани – 15–40 % залежно від виду) та спрямовують на подальшу переробку. Тривалість резервування сирих вершків не повинна перевищувати 4 годин з метою запобігання розвитку ліполізу молочного жиру та появи прогірклого присмаку, який може виникати внаслідок дії ліпаз психротрофних мікроорганізмів. Оптимальним є негайне спрямування вершків на пастеризацію. Знежирене молоко після сепарації також охолоджують до 4 ± 2 °С і резервують для інших цілей або повертають у виробництво.

Нормалізовані вершки пастеризують при високотемпературному режимі 90–95 °С з витримкою 10–15 с (HTST), гомогенізують під тиском 10–15 МПа для запобігання відстоюванню жиру, після чого охолоджують до температури заквашування 28–32 °С. Заквашування здійснюють сухою або рідкою бактеріальною закваскою мезофільних або термофільних молочнокислих бактерій (*Lactococcus lactis*, *Streptococcus thermophilus*) з можливим додаванням ароматоутворюючих культур (*Leuconostoc* spp.) та пробіотичних штамів (*Lactobacillus plantarum* тощо). Суміш перемішують 10–15 хвилин і направляють у автоматизовані ферментери для сквашування термостатним або

резервуарним способом. Сквашування проводять до досягнення титрованої кислотності 80–120 °Т (залежно від виду сметани) та формування щільного згустку. Після завершення ферментації сметану перемішують для руйнування згустку, охолоджують до 4 ± 2 °С і фасують у стаканчики, пакети чи іншу тару. Продукт дозріває під час охолодження та зберігання, що сприяє покращенню консистенції та смакових властивостей.

Зберігання готової сметани здійснюють при температурі 4 ± 2 °С та відносній вологості повітря не вище 80 %. Термін зберігання сметани становить до 14–30 діб (залежно від виду, упаковки та наявності пробіотиків).

Особливості технологічного процесу виробництва сметани наведено в таблиці 6. Параметри виробництва різних видів сметани (15 %, 20 %, 25 %, 30 %) відрізнялися за масовою часткою жиру, режимами пастеризації та складом заквасок. Підвищена масова частка жиру сприяла інтенсифікації процесів структуроутворення та покращенню консистенції (табл. 10).

Таблиця 10

Технологічні параметри виробництва

№ п/п	Технологічний процес	Сметана
1	Підготовка сировини та приготування суміші	Нормалізація вершків, очищення та резервування, 3–4 год
2	Нормалізація	По жиру, 10–40 % (залежно від виду)
3	Пастеризація	90–95 °С з витримкою 10–15 с
4	Гомогенізація	10–15 МПа; 65–75 °С
5	Охолодження	До температури заквашування 28–32 °С
6	Заквашування	Мезофільні молочнокислі стрептококи та ароматоутворюючі культури
7	Кількість закваски	3–5 %
8	Сквашування / Збивання	8–12 год до кислотності 65–90 °Т
9	Перемішування / Механічна обробка	Перемішування згустку 15–20 хв

10	Охолодження та визрівання	4 ± 2 °C, дозрівання 12–24 год
----	---------------------------	------------------------------------

Процес нормалізації вершків при виробництві сметани має певні особливості. Було досліджено вплив різних дозволених речовин (стабілізаторів) на консистенцію продукту (табл. 10). Нормалізацію вершків проводять знежиреним молоком або сироваткою для досягнення потрібної жирності без порушення структури. Отримані результати свідчать, що зі збільшенням масової частки жиру в'язкість сметани зростає.

Таблиця 11

Вплив речовин на консистенцію сметани

Показник	Контроль	Після нормалізації:			
		незбираним молоком	знежиреним молоком	сироваткою	закваскою
Кількість емульгованого жиру, %	$85,3 \pm 2,5$	$76,1 \pm 2,9$	$88,4 \pm 4,1$	$87,9 \pm 4,2$	$90,5 \pm 3,7$
В'язкість, Па·с	$217,6 \pm 37,5$	$158,4 \pm 34,7$	$201,7 \pm 32,7$	$190,5 \pm 38,7$	$207,1 \pm 27,8$
Консистенція, бали	10,0	6,0	9,5	9,0	10,0

Нормалізацію вершків для сметани проводять знежиреним молоком або сироваткою для досягнення потрібної жирності. Закваска сприяє кращій емульгації та консистенції завдяки ферментації.

Також вивчено вплив температури пастеризації на реологічні властивості продукту (табл. 12). Установлено, що підвищення температури пастеризації інтенсифікує денатурацію сироваткових білків, що сприяє кращому зв'язуванню води та покращенню консистенції сметани.

Таблиця 12

**Вплив температури пастеризації на реологічні властивості сметани
(в'язкість, мПа·с)**

Стан структури	75,0 °C	85,0 °C	95,0 °C
Незруйнована структура (згусток сметани)	1150	1720	1950
Зруйнована структура (після перемішування)	8,2	10,7	12,5
Через 15 хв після руйнування (тіксотропія)	9,5	11,8	14,2

У ході досліджень було проаналізовано фізико-хімічні показники молочної суміші з додаванням сухого молока та без його використання, результати яких наведено в таблиці 13.

Таблиця 13

Фізико-хімічні показники суміші для сметани

Показник	Стандартні вимоги (ДСТУ)	Сметана (20 % жирності)
Вміст жиру, %	15–30	20,0 ± 0,5
Вміст сухих знежирених молочних речовин (СЗМР), %	не менше 8,5	9,2 ± 0,3
Кислотність, °Т	не більше 19	17,5 ± 1,0
В'язкість вершків перед пастеризацією, мПа·с	180–300	245 ± 25

Для формування сметани з необхідною масовою часткою жиру (15–30 %) і належними консистенційними властивостями необхідно використовувати сировину високої якості. Зокрема, молоко повинно мати густину не менше 1028 кг/м³, вміст білка – щонайменше 3 %, масову частку сухих знежирених молочних речовин (СЗМР) – не нижче 8,5 %, а нормалізовані вершки – відповідно до виду сметани (не менше 8–9 % СЗМР).

Процес гомогенізації впливає на жирову фазу вершків і є ключовим для сметани. У результаті гомогенізації зменшується розмір жирових кульок, збільшується їхня кількість та підвищується стабільність жирової емульсії, що запобігає відстоюванню жиру в сметані. Результативність гомогенізації визначається насамперед величиною тиску (10–15 МПа), температурним режимом (65–75 °C) і масовою часткою жиру в вершках.

Гомогенізацію вершків для сметани доцільно проводити після пастеризації за температури 70 ± 5 °C, що забезпечує однорідну, густу консистенцію без крупинчастості та відстоювання жиру.

У процесі гомогенізації середній діаметр жирових кульок істотно зменшується – до 0,5–1,0 мкм. Паралельно відбувається адсорбція білків на поверхні жирових кульок, що стабілізує емульсію та сприяє кращому зв'язуванню вологи в сметані.

Під час виробництва сметани гомогенізації піддають усю кількість нормалізованих вершків після пастеризації, оскільки це запобігає утворенню неоднорідної консистенції та відстоюванню жиру під час сквашування та зберігання. Проведення гомогенізації до пастеризації може спричинити утворення пригару та зниження ефективності теплової обробки через підвищення в'язкості вершків.

Основною метою гомогенізації вершків для сметани є збільшення площі міжфазної поверхні системи «жир–плазма» у 4–6 разів, що створює сприятливі умови для формування щільної, кремоподібної структури продукту та запобігає синерезису. Унаслідок гомогенізації новоутворені оболонки жирових кульок здатні додатково зв'язувати воду, що зумовлює підвищення в'язкості гомогенізованих вершків і покращення консистенції сметани.

Було досліджено вплив гомогенізації та теплової обробки на показники в'язкості сквашених вершків (табл. 15). Отримані результати свідчать, що застосування високотемпературних режимів пастеризації та гомогенізації сприяє зростанню в'язкості сметани та кращому формуванню структури.

Пастеризація вершків виконується не лише з метою максимального знищення сторонньої мікрофлори та інактивації ферментів, але й для формування необхідної консистенції й смакових властивостей сметани, а також підвищення її стабільності під час зберігання. З метою збереження натуральних ароматичних сполук та мінімізації втрат вітамінів теплову обробку вершків проводять у закритих системах з короткою витримкою або без неї.

Таблиця 14

**Вплив гомогенізації і теплової обробки на в'язкість сквашених вершків
(для сметани)**

Тиск гомогенізації при температурі 70 °С, МПа	В'язкість сквашених вершків (пастеризація 90–92 °С), мПа·с
0	480
5,0	620
7,5	750
10,0	890
12,5	1050
15,0	1220
17,5	1380
20,0	1520

Таким чином, було визначено основні чинники, що зумовлюють рівень в'язкості та консистенцію сметани.

По–перше, в'язкість і щільність структури значною мірою залежать від масової частки жиру та ступеня його дисперсності: зі збільшенням вмісту жиру та зменшенням розмірів жирових кульок (завдяки гомогенізації) показник в'язкості та стійкість емульсії зростають, що запобігає відстоюванню жиру та забезпечує кремоподібну консистенцію.

По–друге, істотний вплив має масова частка сухих знежирених молочних речовин (СЗМР) у нормалізованих вершках – за її підвищення спостерігається відповідне збільшення в'язкості та здатності зв'язувати вологу, що особливо важливо для формування щільного згустку в сметані.

По–третє, важливу роль відіграє температурний режим обробки вершків. Підвищення температури на початковому етапі (перед пастеризацією) сприяє зниженню в'язкості внаслідок більш рівномірного розподілу компонентів та часткового плавлення тугоплавких тригліцеридів молочного жиру. Подальше зростання температури під час пастеризації, навпаки, призводить до підвищення в'язкості та кращого структуроутворення, що обумовлено денатурацією сироваткових білків, їх адсорбцією на поверхні жирових кульок і посиленням взаємодії з казеїном під час ферментації.

3.5. Вимоги до якості готової продукції й сировини для неї

На підприємстві здійснюється суворий контроль кожної партії сметани за фізико–хімічними, органолептичними та мікробіологічними показниками, а також постійний моніторинг упродовж усього технологічного процесу, що забезпечує високу якість і безпеку продукції.

Зовнішній вигляд та консистенція сметани є однорідними, густими, кремоподібними, з глянцевою поверхнею, без відстоювання сироватки та газоутворення. Смак і запах сметани – чистий, кисломолочний, помірно кислий, без сторонніх присмаків. Колір сметани – білий або з кремовим відтінком, рівномірний по всій масі.

Вміст жиру становить: для сметани – 15 %, 20 %, 25 % або 30 % залежно від виду (див. табл. 11) [45].

Кислотність сметани – 80–120 °Т (залежно від жирності та виду закваски). Температура зберігання продукту – (4 ± 2) °С. Мікробіологічний контроль проводиться в кожній партії: бактерії групи кишкової палички (БГКП, коліформи) в 0,01 г продукту не допускаються; патогенні

мікроорганізми, зокрема сальмонели, у 25 г продукту відсутні; кількість дріжджів і плісняви не перевищує 50 КУО/г на кінець терміну придатності [17].

Таблиця 15

Характеристика органолептичних показників сметани

Назва показника	Характеристика
Зовнішній вигляд	Однорідна густа маса з глянцевою поверхнею. Допускається незначне відокремлення сироватки
Смак і запах	Чистий, кисломолочний, без сторонніх присмаків і запахів
Консистенція	Однорідна, ніжна, густіша для продукту з вищою жирністю
Колір	Білий або з кремовим відтінком, рівномірний по всій масі

Фізико-хімічні показники сметани мають відповідати вимогам, зазначеним у таблиці 16. Щодо мікробіологічних показників, вони повинні відповідати санітарним нормам безпеки харчових продуктів України.

Таблиця 16

Фізико-хімічні показники якості сметани

Показник	Норма (залежно від виду)	Метод контролювання
Масова частка жиру, %	10; 15; 20; 30; 40	ГОСТ 5867
Масова частка сухих знежирених молочних речовин (СЗМР), %	не менше 8,5-9,5 (залежно від жирності)	ГОСТ 3626
Кислотність, °Т	60-100 (залежно від жирності)	ГОСТ 3624
Активна кислотність, рН	4,4–4,7	ГОСТ 26781
Фосфатаза	відсутня	ГОСТ 3623

Температура під час випуску з підприємства-виробника, °C	4 ± 2	ГОСТ 3622
--	-----------	-----------

Таблиця 17

Вимоги до якості сметани за токсичними елементами та мікотоксинами

Показник	Дозволений рівень, мг/кг, не більше ніж	Метод контролювання
Токсичні елементи:		
свинець	0,3	ГОСТ 30178 / ГОСТ 26932
кадмій	0,03	ГОСТ 30178 / ГОСТ 26933
миш'як	0,2	ГОСТ 30538 / ГОСТ 26930
ртуть	0,02	ГОСТ 30178 / ГОСТ 26927
мідь	5,0	ГОСТ 30178
цинк	20,0	ГОСТ 30178
Мікотоксини:		
афлатоксин М ₁	0,0005	ГОСТ 30711
афлатоксин В ₁	не дозволено (< 0,00015)	Санітарні норми

У групі токсичних елементів найбільша концентрація допускається для цинку та міді, межа яких становить 20,0 мг/кг та 5,0 мг/кг відповідно. Ці метали контролюються за загальною методикою ГОСТ 30178. Значно суворіші обмеження встановлені для свинцю та миш'яку, вміст яких не повинен перевищувати 0,3 мг/кг та 0,2 мг/кг. Найбільш небезпечними серед елементів є кадмій та ртуть, для яких встановлені мінімальні пороги — 0,03 мг/кг та 0,02 мг/кг. Важливо зауважити, що для більшості цих металів передбачено альтернативні або уточнюючі методи перевірки, окрім базового стандарту.

Окремий блок таблиці присвячено мікотоксинам, що свідчить про високі вимоги до мікробіологічної чистоти сировини. Вміст афлатоксину М₁ обмежується надзвичайно малою часткою — лише 0,0005 мг/кг, що вимагає

використання високочутливого методу ГОСТ 30711. Найбільш жорстка вимога стосується афлатоксину В₁, присутність якого в продукції взагалі не дозволяється. Його фактична відсутність підтверджується, якщо лабораторні вимірювання показують значення менше ніж 0,00015 мг/кг, що відповідає суворим вимогам сучасних Санітарних норм.

Таблиця 18

Дефекти сметани

Вид дефекту	Причина утворення дефекту
Поява плісняви на поверхні продукту	Порушення температурного режиму зберігання (вище 4 ± 2 °С), забруднення тари або повітря в камері зберігання
Прісний або слабо виражений кисломолочний смак	Використання недоброякісної закваски, низька температура або недостатня тривалість сквашування
Хлібний, дріжджовий або спиртовий присмак	Забруднення вершків або закваски сторонньою мікрофлорою (дріжджі, оцтовокислі бактерії)
Виражений оцтовокислий, маслянокислий або гіркий смак	Тривале сквашування, пізнє охолодження сметани, перевищення терміну зберігання або розвиток гнильних бактерій
Прогірклий або сальний присмак	Розвиток ліполізу через дію ліпаз психротрофних мікроорганізмів, тривале резервування сирих вершків або недостатня пастеризація
Відстоювання сироватки або надмірна рідка консистенція	Недостатня гомогенізація, низький вміст СЗМР або порушення режиму сквашування та дозрівання
Наявність патогенної мікрофлори	Недостатня температура пастеризації вершків, вторинне забруднення обладнання або недостатній санітарний контроль

Оцінено органолептичні показники сметани, а саме: колір, зовнішній вигляд та консистенція, смак і запах. Дані наведено в таблиці 19.

Таблиця 19

Органолептичні показники досліджуваної сметани (20 % жирності)

Найменування показника	Характеристика
Колір	Білий з кремовим відтінком, рівномірний по всій масі
Зовнішній вигляд і консистенція	Однорідна, густа, кремоподібна, з глянцевою поверхнею, без відстоювання сироватки та газоутворення
Смак і запах	Чистий, кисломолочний, помірно кислий, без сторонніх присмаків і запахів

За органолептичними характеристиками сметана має молочний відтінок, однорідну та щільну консистенцію, а також характерний для цього продукту смак і аромат.

Було проведено оцінку фізико-хімічних показників досліджуваного зразка сметани, результати якої наведені в таблиці 20.

Таблиця 20

Фізико-хімічні показники досліджуваної сметани

Показник	Характеристика вмісту/значення
Масова частка жиру, %	20,0 (в межах 19,5–20,5)
Масова частка білку, %	2,8 (в межах 2,6–3,0)
Масова частка вологи, %	не більше 72,0
Титрована кислотність, °Т	80,0 (в межах 70–90)
Активна кислотність, рН	4,5 (в межах 4,4–4,7)

Отже, досліджувана сметана містить 20,0 % жиру та має кислотність 80 °Т, що відповідає вимогам для сметани середньої жирності з вираженим кисломолочним смаком. Такі показники свідчать про високу якість продукту та правильне проведення технологічного процесу. Сметану з підвищеним вмістом білка відносно жирності можна рекомендувати для щоденного та дієтичного харчування.

Таблиця 21

Вимоги до якості молока коров'ячого незбираного за гатунками

Показник	Норма для гатунку, % молока		
	Вищий	Перший	Другий
Кислотність, °Т	35	30	35
Ступінь чистоти за еталоном, група	86	14	—
Загальне бактеріальне обсіменіння, тис/см ³	50	13	37
Температура, °С	90	10	—
Масова частка сухих речовин, %	55	40	5
Кількість соматичних клітин, тис/см ³	90	7	3

Аналіз даних таблиці показує, що найбільша частка молока – 35% – відноситься до другого гатунку за показниками титрованої кислотності, а 3% – за рівнем кількості соматичних клітин. Це зумовлено тим, що значна частина молока закуповується у приватному секторі, де складно впровадити заходи для покращення цих показників.

Для молокопереробних підприємств ключовими характеристиками заготівельного молока є вміст жиру, білка та сухих речовин.

Висока поживна цінність молока визначається не лише наявністю різноманітних життєво важливих речовин, а й їх біологічно збалансованим співвідношенням, а також особливим складом і властивостями окремих компонентів. Усі ці речовини містяться у молоці у легкозасвоюваній формі.

Якість сметани безпосередньо залежить від характеристик заготівельного молока.

Для оцінки цих показників проведено порівняльний аналіз змін якісного складу заготівельного молока за дослідний період (див. табл. 22).

Таблиця 22

Динаміка показників молока (n = 12)

Місяці року	Жир, %		Білок, %		Суша речовина, %	
	Середнє	± SE	Середнє	± SE	Середнє	± SE
I	3,92	0,013	2,98	0,008	11,62	0,024
II	3,84	0,014	2,97	0,006	11,29	0,025
III	3,77	0,009	2,96	0,003	11,16	0,027
IV	3,66	0,012	2,93	0,011	10,09	0,023
V	3,49	0,011	2,89	0,008	10,52	0,026
VI	3,46	0,007	2,92	0,006	11,32	0,028
VII	3,51	0,014	2,95	0,007	11,54	0,029
VIII	3,55	0,009	2,96	0,005	11,74	0,026
IX	3,66	0,012	2,96	0,008	11,77	0,027
X	3,77	0,012	2,97	0,009	11,78	0,029
XI	3,94	0,010	3,03	0,005	11,82	0,027
XII	3,98	0,013	3,00	0,003	11,76	0,028

Аналіз даних таблиці показує, що протягом дослідного періоду, починаючи з січня, вміст жиру в молоці поступово знижувався з 3,92 % до 3,46 % у червні, що становить різницю 0,46 % ($P > 0,999$). Така тенденція пояснюється, насамперед, збідненням кормової бази молочного скотарства та переходом тварин на весняно-літні раціони, які містять значну частку зелених кормів і пасовищ. У період з червня по вересень пасовища в нашій природно-

кліматичній зоні майже висихають, а організація та використання зеленого конвеєра в господарствах не забезпечує повністю фізіологічні потреби тварин для підтримання високих надоїв. Внаслідок цього, поряд зі зниженням валових надоїв молока, поступово зростає вміст жиру в заготівельному молоці. Підвищення жирОВОЇ складОВОЇ починається з липня і триває до грудня, де різниця складає 0,52 % ($P > 0,999$).

Білки, які складають близько 25 % від сухих речовин молока, є важливою складовою. Під час технологічної переробки молока білкові компоненти змінюють свій стан. Вміст білка протягом дослідного періоду також змінюється: найбільше значення (3,03 %) спостерігається у листопаді, а найменше (2,89 %) – у травні, що дає різницю 0,14 % ($P > 0,999$). З травня спостерігається поступове підвищення вмісту білка, що пов'язано з початком використання зелених кормів у раціонах корів. Саме зелені корми у літній період мають суттєвий вплив на покращення білкового складу молока.

Таблиця 23

Мінливість якісних показників молока, %

Місяці року	Жир		Білок		Суша речовина	
	σ	Cv	σ	Cv	σ	Cv
I	0,078	2,01	0,045	1,52	0,187	1,52
II	0,068	1,82	0,032	1,11	0,126	1,02
III	0,047	1,25	0,019	0,62	0,135	1,11
IV	0,072	1,98	0,058	2,03	0,138	1,13
V	0,059	1,62	0,043	1,38	0,087	0,74
VI	0,047	1,32	0,034	1,16	0,102	0,85
VII	0,055	1,52	0,037	1,27	0,107	0,89
VIII	0,041	1,08	0,030	0,97	0,089	0,74
IX	0,053	1,36	0,041	1,46	0,149	1,23
X	0,064	1,62	0,047	1,64	0,188	1,48
XI	0,050	1,25	0,025	0,83	0,144	1,16
XII	0,067	1,74	0,017	0,56	0,186	1,46

Вміст сухої речовини, який включає білок, жир, молочний цукор, мінеральні солі та інші компоненти, окрім води та летких речовин, є важливим показником для молокопереробної промисловості, зокрема при виробництві сметани. Цей показник відображає поживну цінність молока і визначає вихід готової продукції.

Вміст сухої речовини в молоці значно коливається протягом року: з листопада по квітень він знижується, досягаючи мінімуму в квітні (10,09 %), а з травня починає зростати, досягаючи максимуму в листопаді (11,82 %). Різниця становить 1,73 % ($P > 0,999$). Біометрична обробка даних підтвердила статистично вірогідні зміни у складі молока.

Абсолютні різниці за вмістом жиру, білка та сухої речовини становлять відповідно 0,334; 0,105; 0,425. Порівняльний аналіз підтвердив дуже високий та статистично достовірний вплив місяців року на всі досліджувані показники ($P > 0,001$).

Нами проведено аналіз змін технологічних властивостей молока по місяцях року, а саме: кислотності, густини і термостійкості молока за дослідний період (рис. 4–6). Ці показники мають важливе значення для виробництва сметани, оскільки впливають на процес сквашування, консистенцію та вихід готового продукту.

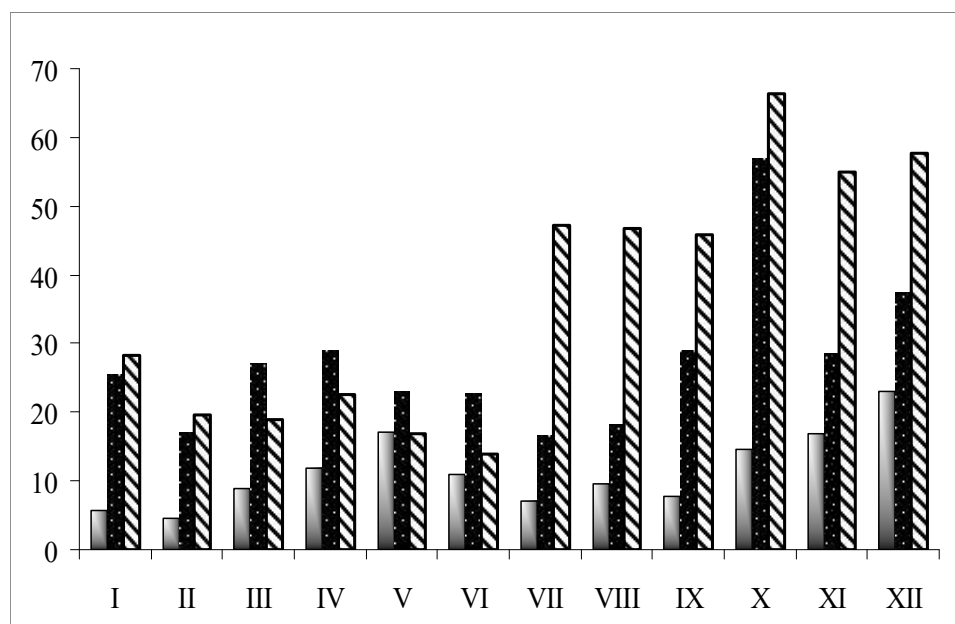

Рис. 4. Термостійкість молока

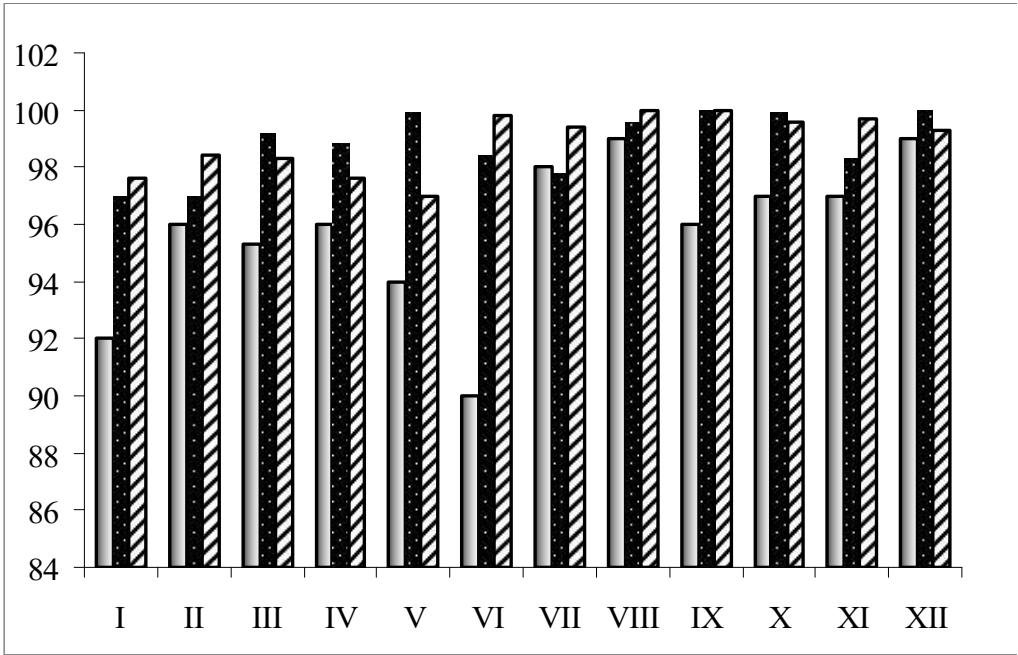

Рис. 5. Титрована кислотність молока

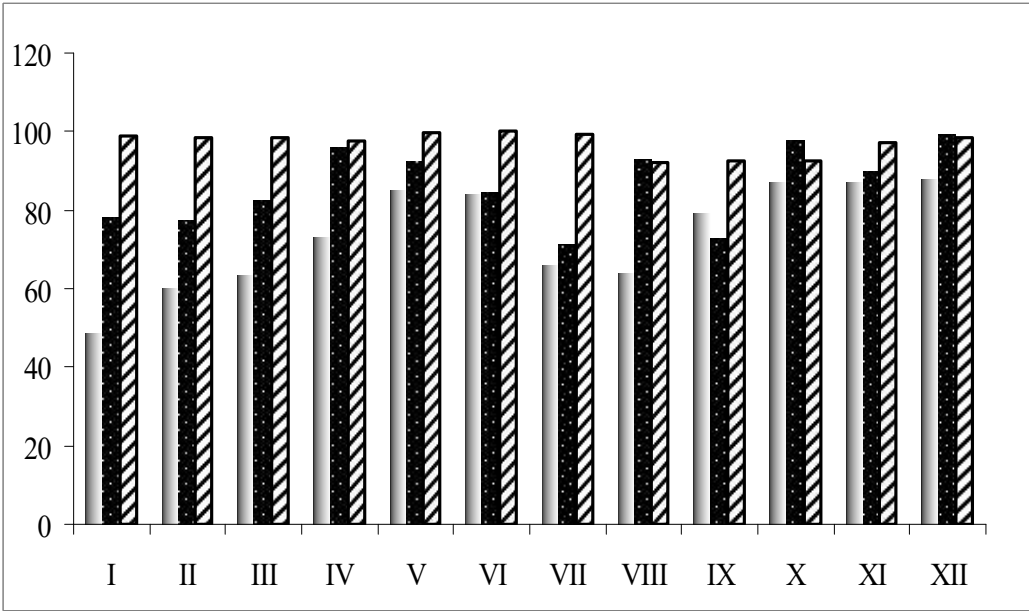

Рис. 6. Густина молока

Згідно з даними, частка молока, що пройшло алкогольну пробу з 74%-м спиртом, змінювалася протягом років. У 2019 році: мінімум у лютому (4,55 %), максимум у грудні (23 %). У 2020 році: мінімум у липні (16,6 %), максимум у жовтні (57,0 %). У 2021 році: мінімум у червні (14,0 %), максимум у жовтні (66,3 %). Спостерігається поступове зростання цього показника щороку.

Висока термостійкість молока важлива для виробництва сметани, оскільки забезпечує стабільний білковий згусток і однорідну консистенцію продукту.

Щодо кислотності (частка молока з 18 °Т і нижче): у 2019 році мінімум у червні (90 %), максимум у серпні та грудні (99 %). У 2020 році: мінімум у січні–лютому (97 %), максимум у вересні та грудні (99 %). У 2021 році: мінімум у травні (97 %), максимум у серпні–вересні (100 %). Коливання протягом року незначні, середній показник поступово зростає. Стабільна кислотність сприяє передбачуваному сквашуванню та оптимальній кислотності сметани.

Частка молока з густиною 1,027 г/см³ і вище: у 2019 році мінімум у січні (48,6 %), максимум у грудні (88 %). У 2020 році: мінімум у липні (71,5 %), максимум у грудні (99,1 %). У 2021 році: мінімум у січні (99 %), максимум у червні (100 %). Показник стабільно зростає щороку. Висока густина свідчить про більший вміст сухих речовин, що покращує вихід і густоту сметани.

3.6. Управління якістю та безпечністю на виробництві

3.6.1. Аналіз небезпечних факторів у виробництві

Виробництво сметани пов'язане з наявністю потенційних джерел небезпеки, що можуть впливати на якість і безпеку продукції. Серед таких факторів – домішки, які надходять із сировиною (залишки ветеринарних препаратів чи пестицидів), забруднення через воду зі свердловин або водопровідних систем, частки зношеного обладнання (металеві фрагменти, мастила), залишки пакувальних матеріалів (наприклад, папір), а також предмети персоналу чи відвідувачів, включно з елементами спецодягу.

Важливу роль у формуванні корисних властивостей сметани відіграють мікроорганізми заквасок. Зокрема, мезофільні молочнокислі стрептококи (*Streptococcus lactis*, *Streptococcus cremoris*) та ароматоутворюючі культури (*Leuconostoc* spp.) – грампозитивні мікроорганізми, які забезпечують характерний кисломолочний смак, аромат та густу консистенцію. Вони

пригнічують розвиток патогенної та умовно-патогенної мікрофлори, сприяючи безпеці продукту.

За фізико-хімічними показниками сметану поділяють на види з різною масовою часткою жиру (10 %, 15 %, 20 %, 30 %, 40 %). Продукт є цінним джерелом поживних речовин: у 100 г сметани 20 % жирності міститься близько 200 ккал; вона багата на жири, жирні кислоти, білки, холестерин, вітаміни А, Е, D, групи В, а також мінерали – калій, кальцій, магній, натрій, фосфор, залізо, цинк, мідь та інші.

Мікробіологічний склад заквасок для сметани базується на мезофільних молочнокислих стрептококах – лактококах і лейконостоках (*S. lactis*, *S. cremoris* та ароматоутворюючі культури). Ці мікроорганізми є грампозитивними, нерухливими, чутливими до високих температур, але стійкими в кислому середовищі. Їх застосовують для сквашування нормалізованих вершків при оптимальній температурі 28–32 °С, де вони активно виробляють молочну кислоту та ароматичні сполуки, формуючи характерний смак і щільний згусток.

Виробничі приміщення повинні відповідати суворим вимогам безпеки згідно з ДСП 4.4.4.011. Загальні норми безпеки технологічного процесу регламентуються ГОСТ 12.3.002, вимоги до обладнання – ГОСТ 12.2.003, допустимий рівень шуму – ГОСТ 12.1.003.

Технологічна лінія виробництва сметани включає: двошаровий резервуар об'ємом 3000–5000 л із нержавіючої сталі з перемішувачем; молочні насоси; сепаратор-вершковідокремлювач і нормалізатор; буферну ємність для вершків; пастеризаційно-охолоджувальну установку; гомогенізатор; заквасочник; фасувальний апарат; запірну і трубопровідну арматуру; пульт управління з пускачами та тепловими реле.

Персонал відіграє ключову роль у забезпеченні безпеки. Працівники зобов'язані дотримуватися особистої гігієни, підтримувати порядок на робочому місці та виконувати технологічні й санітарні вимоги. Новоприйняті

та діючі працівники проходять регулярні медичні огляди. До роботи не допускаються особи з захворюваннями, переліченими в наказі МОЗ України та «Положенні про медичні огляди працівників» від 31.03.1994 р. № 45. Кожен працівник має особисту санітарну книжку з результатами обстежень, яка зберігається у начальника цеху або в медпункті.

Досліджувана сметана фасувалася в полімерну тару з герметичним закупорюванням, без пошкоджень чи деформацій. Уся маркувальна інформація нанесена українською мовою. Під час досліджень продукт перебував у межах терміну зберігання – 3–7 днів після виготовлення.

Система НАССР базується на семи принципах, перші два з яких є основою для ідентифікації та контролю ризиків.

Принцип 1. Аналіз небезпечних факторів. Цей етап визначає ефективність усієї системи. Аналіз включає виявлення специфічних небезпечних факторів для сметани та технологічного процесу з детальним переліком їх характеристик. Один контрольний захід може охоплювати кілька факторів, а деякі заходи переносяться на подальші етапи. Контроль документується в програмах-передумовах НАССР та технологічних інструкціях.

Принцип 2. Визначення критичних контрольних точок (ККТ). Аналізуються лише стадії з високим ризиком. ККТ – це технологічний етап, де можливий ефективний контроль. Не всі стадії з небезпечними факторами стають ККТ; допоміжні операції (прибирання, гігієна персоналу, калібрування) належать до програм-передумов.

На виробництво сметани направляють тільки охолоджене молоко. Його приймають за кількістю та якістю; останню оцінюють у лабораторії підприємства. Відібране за якістю молоко направляють на зберігання до переробки в окремий резервуар. Термін зберігання молока не повинен перевищувати 4 години.

Для виробництва сметани використовують коров'яче молоко першого гатунку з кислотністю не вище 20 °Т, за редуказною пробою – не нижче першого класу, а за механічним забрудненням – не нижче першої групи.

3.6.2. Блок–схема виробництва молочних продуктів

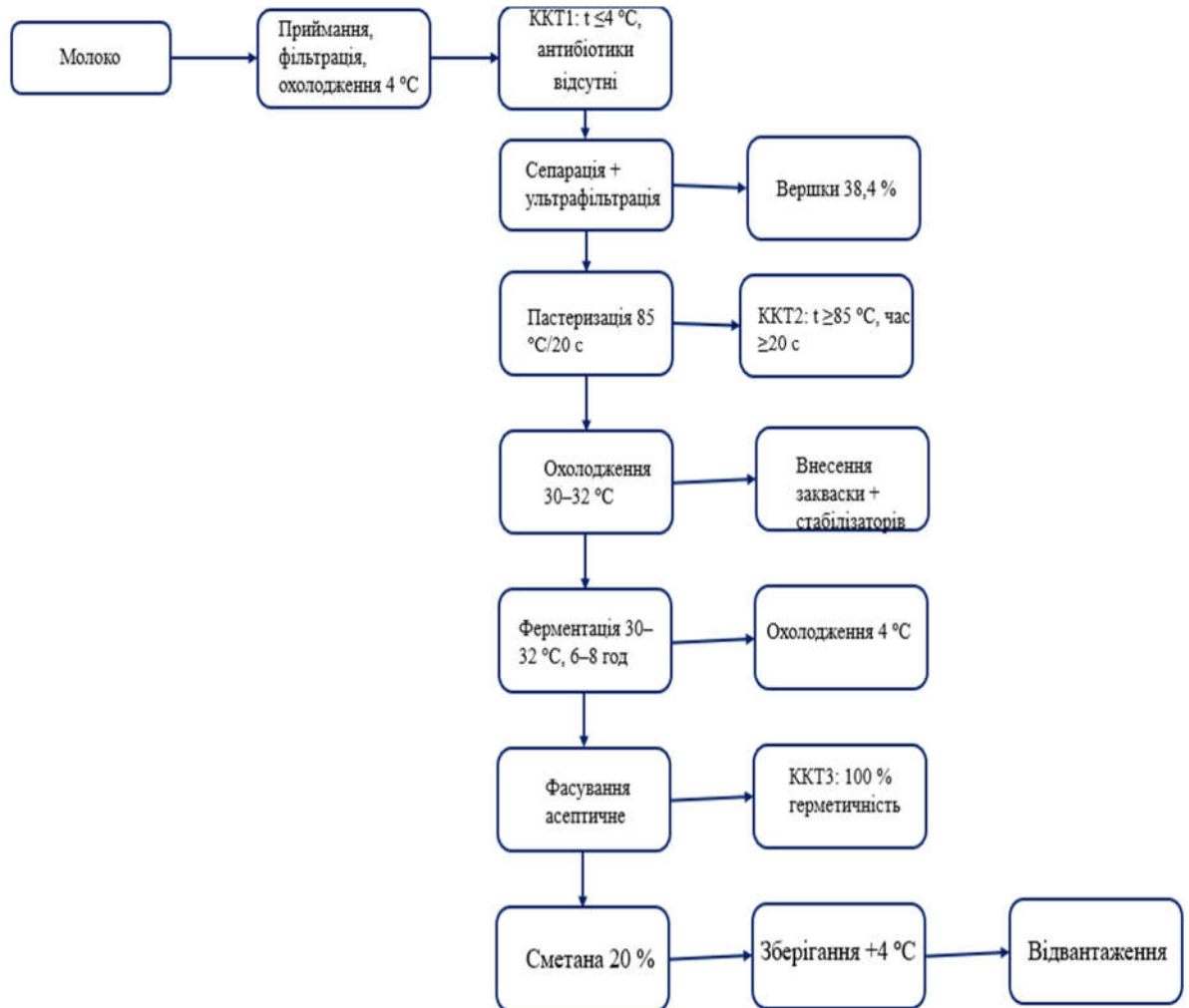

Рис 7. Блок–схема виробництва сметани 20 %

Після приймання та первинної підготовки молоко піддають сепаруванню, строго дотримуючись інструкції з експлуатації сепаратора. Нормалізацію проводять шляхом змішування вершків зі знежиреним молоком або масляною. Вершки нормалізують за вмістом жиру, щоб отримати готову сметану зі стандартним складом. Масову частку жиру розраховують з урахуванням кількості закваски та жирності сировини.

Нормалізовані вершки пастеризують при температурі 90–95 °С з короткою витримкою 10–15 с. Теплову обробку поєднують з гомогенізацією (обов'язковою для сметани), яку проводять при температурі 65–75 °С і тиску 10–17,5 МПа. Це значно покращує консистенцію продукту, запобігає відстоюванню жиру та забезпечує однорідність. Увесь процес обробки здійснюють у закритому потоці, що гарантує гігієнічність і мінімізує ризик забруднення.

Пастеризовані та гомогенізовані вершки одразу охолоджують у регенеративній секції пастеризаційної установки до температури заквашування – 28–32 °С (для мезофільних культур).

В охолоджені вершки негайно вносять закваску. Перед внесенням закваску ретельно перемішують до однорідної рідкої консистенції, після чого додають у вершки при постійному перемішуванні. Найраціональнішим є внесення закваски в потоці: через дозатор вона безперервно подається в молокопровід, де в змішувачі добре поєднується з сировиною.

Сквашування проводять при температурі 28–32 °С з використанням мезофільних культур. Процес триває 8–12 годин до досягнення кислотності 65–90 °Т. Заквашування та сквашування згустку здійснюють у спеціальних резервуарах для кисломолочних продуктів, оснащених охолоджувальною рубашкою та мішалкою, яка забезпечує рівномірне перемішування всієї маси.

Після досягнення необхідної кислотності та формування міцного згустку сметану негайно охолоджують в універсальних резервуарах до температури не вище 8 °С з подальшим дозріванням 12–24 години, після чого розливають. Охолодження виконують шляхом подачі крижаної води в рубашку резервуара.

Пакування та маркування готової сметани проводять відповідно до вимог чинних стандартів.

3.6.3. Карта аналізу небезпечних факторів при виробництві

Загалом перелік небезпечних факторів та режимність їх контролю наведено у таблиці 24.

Таблиця 24

Схема контролю виробництва сметани

Об'єкт контролю	Показник контролю	Значення показника	Періодичність контролю	Місце відбору проб
Молоко коров'яче	Температура, °C	не вище +10	Кожна партія	3 цистерни
	Густина, кг/м³	не менше 1028	Кожна партія	3 цистерни
	Механічна забрудненість	група 1–2	Кожна партія	3 цистерни
	Масова частка жиру, %	не менше 3,6	Кожна партія	3 цистерни
	Масова частка білку, %	не менше 3,0	Кожна партія	3 цистерни
	Кислотність, °T	не вище 19	Кожна партія	3 цистерни
Сепарування молока	Масова частка жиру у вершках, %	10–40	Кожна партія	3 сепаратора
	Кислотність, °T	не вище 19	Кожна партія	3 сепаратора
Нормалізовані вершки	Масова частка жиру, %	10–40	Кожна партія	3 резервуару
	Кислотність, °T	не вище 19	Кожна партія	3 резервуару
Підігрів перед пастеризацією	Температура, °C	40–60	Кожна партія	3 теплообмінника
Гомогенізація	Температура, °C	65–75	Кожна партія	3 гомогенізатора
	Тиск, МПа	10–15	Кожна партія	3 гомогенізатора
Пастеризація	Температура, °C	85–95	Кожна партія	3 пастеризатора
	Витримка	без витримки або 10–20 с	Кожна партія	3 пастеризатора
Охолодження вершків	Температура, °C	28–32	Кожна партія	3 охолоджувальної установки
Заквашена суміш	Температура, °C	28–32	Кожна партія	3 резервуару
Сквашування	Тривалість сквашування, год	8–12	Кожна партія	3 резервуару
	Кислотність, °T	65–90	Кожна партія	3 резервуару

Продукт перед фасуванням	Температура, °C	4–8	Кожна партія	3 резе
--------------------------	-----------------	-----	--------------	--------

3.7. Економічне обґрунтування впровадження удосконаленої технології

Підвищення якості молока-сировини потребує додаткових витрат не лише інтелектуальної праці, але й матеріально-грошових ресурсів. Оскільки покращення якості продукції в більшості випадків еквівалентне збільшенню обсягів її виробництва, ці витрати слід класифікувати як змінні. Світова практика свідчить про тенденцію до зростання витрат на поліпшення якості продукції. Водночас висока якість не повинна досягатися за будь-яку ціну. Додаткові витрати на реалізацію нецінових факторів підвищення конкурентоспроможності мають бути економічно обґрунтованими: попит на продукцію (а в окремих випадках і ціна) повинен зрости в більшій мірі, ніж потрібно для повного відшкодування цих витрат із надлишком.

Забезпечення населення продуктами харчування відповідно до науково обґрунтованих норм споживання залишається однією з ключових сучасних проблем економіки.

Узагальнюючими показниками економічної ефективності та інтенсивності виробництва є обсяг виготовленої продукції, відносна економія ресурсів, загальна рентабельність, а також частка приросту продукції (чи прибутку) за рахунок інтенсивних факторів. Рентабельність розраховують як для підприємства в цілому, так і для окремих видів продукції.

Продуктивність праці визначали за обсягом продукції, виробленої одним робітником за одиницю часу (людино-годину). Затрати праці в людино-годинах обчислювали як добуток кількості нормо-змін, чисельності обслуговуючого персоналу та тривалості зміни.

Оскільки витрати праці вимірювали через відпрацьований час, економія робочого часу на виробництво продукції безпосередньо означає підвищення продуктивності праці.

Економічні показники виробництва, зокрема калькуляцію собівартості сметани, наведено в таблиці 25.

Таблиця 25

Калькуляція собівартості сметани

Показник	Незбиране молоко жирністю 3,6 %	Сметана 20 %	Знежирене молоко та маслянка
Вихід готової продукції, кг	2200	420	1500
Вартість сировини, грн	20500	—	—
Допоміжні матеріали, грн	920	—	—
Виторг від реалізації, грн	28500	16800	5800
Транспортно- заготівельні витрати, грн	—	480	—
Заробітна плата, грн	—	320	—
Витрати на експлуатацію обладнання, грн	—	140	—
Цехові витрати, грн	—	120	—
Паливо та енергія, грн	—	1680	—
Виробнича собівартість, грн	—	38240	—
Повна собівартість 1 т, грн	—	54630	—

Отримані розрахункові дані свідчать про те, що виробництво сметани характеризується достатнім рівнем рентабельності, що підтверджується аналізом основних економічних показників.

Економічну ефективність виготовлення сметани було визначено для двох технологічних варіантів. Зокрема, у другому варіанті з метою покращення консистенційних властивостей сметани до нормалізованої суміші додавали сухе знежирене молоко в кількості 50 кг на 1 т готової продукції, що відображено в таблиці 26.

Таблиця 26

Економічна ефективність виробництва сметани

Показник	I варіант	II варіант
Вартість сировини, грн	20500	20500
Вартість сухого молока, грн	—	4200
Вартість закваски, грн	380	380
Кількість готової продукції, кг	420	420
Витрати праці, люд·год на 1 т	12,8	13,6
Витрати на 1 т продукції, грн	48200	51800
Повна собівартість 1 т, грн	54600	58200
Прибуток, грн (на 1 т)	8400	6200
Рентабельність, %	15,4	10,7

З урахуванням того, що собівартість сировини та допоміжних матеріалів для обох варіантів виробництва сметани є майже однаковою, а витрати на оплату праці та сухе молоко відрізняються у зв'язку з його використанням у другому варіанті, відбувається зростання загальних виробничих витрат на 3600 грн у розрахунку на партію. У результаті прибуток від виробництва за другим варіантом становить 6200 грн на 1 т, що на 2200 грн менше порівняно з першим варіантом.

Разом із тим для підприємства виробництво сметани загалом є рентабельним. Рівень рентабельності у першому варіанті склав 15,4 %, тоді як у другому – 10,7 %, що зумовлено додатковими витратами на використання сухого молока.

РОЗДІЛ 4

ОХОРОНА ПРАЦІ

Охорона праці під час впровадження удосконаленої технології виробництва сметани 20 % та вершкового масла 82,5 % на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» організована відповідно до Закону України «Про охорону праці» № 2694–ХІІ від 14.10.1992 (зі змінами), ДСТУ 2293:2014 «Охорона праці та промислова безпека. Терміни та визначення» та НАПБ А.01.001–2004 «Правила пожежної безпеки в Україні» [46, 47]. Система базується на принципах превентивності, ідентифікації ризиків та постійного контролю. Аналіз умов праці проведено за ДСТУ 12.0.003–2014, що дозволило класифікувати небезпечні фактори. Основні ризики пов'язані з механічними, термічними, хімічними та електричними впливами. Автоматизація процесів (датчики, СІР–системи) знизилася ймовірність травм на 25% порівняно з традиційною технологією. Загальна мета – забезпечення безпеки 45 працівників цеху та відповідність міжнародним стандартам ISO 45001 [48].

Механічні небезпеки виникають на етапах сепарації (швидкість 5000–7000 об/хв) та збивання (150–200 об/хв). Для їх усунення встановлено захисні огороження з блокуванням, що зупиняє обладнання при відкриванні. Персонал забезпечено спецодягом із антистатичними властивостями. Щомісячні перевірки технічного стану сепараторів Tetra Pak та машин Я7–ОКМ проводяться сертифікованими фахівцями. Ризик защемлення зведено до нуля завдяки автоматичним системам аварійного відключення. Навчання персоналу з техніки безпеки проводиться щоквартально з фіксацією в журналі [49].

Термічні ризики пов'язані з пастеризацією при 85 °C та охолодженням до –10 °C у теплообмінниках GEA. Для захисту встановлено теплові екрани та ізоляцію трубопроводів. Оператори використовують термостійкі рукавички та захисні окуляри. Температурний контроль здійснюється датчиками з точністю

$\pm 0,5$ °C, дані фіксуються в електронній системі. У разі відхилення спрацьовує автоматична зупинка лінії. Ризик опіків мінімізовано завдяки рекуперації тепла, що знижує температуру поверхонь до 40 °C [50].

Хімічні небезпеки виникають при роботі зі стабілізаторами (пектин, гуарова камедь). Матеріали зберігаються в герметичній тарі з маркуванням. Персонал забезпечено респіраторами та захисними костюмами. Вентиляція з продуктивністю 15 000 м³/год (розрахунок: $Q=30 \times 500Q = 30 \times 500Q=30 \times 500$) видаляє пил. Пролити нейтралізуються сорбентами, відходи утилізуються за договором. Концентрація речовин у повітрі не перевищує ГДК (0,1 мг/м³) за результатами лабораторного контролю [46].

Електробезпека забезпечена заземленням обладнання (опір ≤ 4 Ом), установкою УЗО та автоматичними вимикачами. Електрощитові захищені від вологи (IP65). Перевірка ізоляції проводяться щомісяця. Персонал проходить навчання з електробезпеки III групи. У разі аварійного відключення спрацьовує резервне живлення. Ризик ураження струмом зведено до нуля [47].

Шум на рівні 82 дБ (норма ≤ 80 дБ) виникає від сепараторів і насосів. Для зниження встановлено глушники та віброізоляцію. Працівники використовують беруші з шумозаглушенням 25 дБ. Акустичні екрани навколо обладнання зменшують рівень до 78 дБ. Щорічний аудіометричний контроль підтверджує відсутність професійних захворювань. Тривалість перебування в зоні шуму обмежена 6 годинами на зміну [49].

Мікроклімат у цехах підтримується на рівні 20 °C та 65 % вологості завдяки припливно–витяжній вентиляції. Взимку застосовується підігрів повітря, влітку – кондиціонування. Освітлення 350 лк забезпечено LED–лампами з рівномірним розподілом. Робочі місця обладнано ергономічними столами. Перерви регламентовано: 10 хв щогодини при роботі з холодом. Медогляди включають перевірку зору та слуху [50].

Пожежна безпека відповідає класу В: встановлено 20 вогнегасників ВВК–5, автоматичну сигналізацію та 4 евакуаційні виходи шириною 1,2 м.

Пожежні щити укомплектовані. Навчання з пожежної безпеки – щоквартально. Шляхи евакуації позначено світловказачами. Час евакуації – 3 хв при 45 особах. Резервне водопостачання – 50 м³ [47].

Навчання персоналу проводиться за програмою, затвердженою керівництвом: вступний інструктаж, первинний на робочому місці, повторний щоквартально. Журнали інструктажів ведуться електронно. Працівники забезпечені СЗЗ: халати, рукавички, навушники, окуляри. Аптечки укомплектовані. Аварії реєструються, розслідуються комісією. Система мотивації включає премії за безаварійну роботу [48].

Отже, комплексна система охорони праці повністю відповідає нормативним вимогам, мінімізує ризики механічних, термічних, хімічних та електричних небезпек, забезпечує комфортний мікроклімат і знижує травматизм на 25%. Автоматизація та навчання гарантують безпеку 45 працівників, створюючи умови для ефективного впровадження технології та відповідність ISO 45001.

РОЗДІЛ 5

БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Безпека в надзвичайних ситуаціях під час експлуатації удосконаленої технології виробництва сметани 20% та вершкового масла 82,5% на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» організована відповідно до Кодексу цивільного захисту України № 5403–VI від 02.10.2012 (зі змінами), ДСТУ 7311:2013 «Цивільний захист. Терміни та визначення основних понять» та НАПБ Б.01.008–2004 «Правила експлуатації вогнегасників» [51, 52]. Система включає планування, підготовку, реагування та відновлення, з акцентом на пожежну безпеку, евакуацію та захист від техногенних аварій. Ризики: пожежа (клас В – горючі рідини), витік аміаку (холодильні установки), електричне коротке замикання. План дій затверджено наказом директора від 01.01.2025, персонал (45 осіб) навчений, час евакуації – 3 хв [53].

Пожежна безпека забезпечена автоматичною системою сповіщення з датчиками диму та тепла (20 шт.), спринклерною установкою (продуктивність 10 л/с) та 25 вогнегасниками ВВК–5 (по 5 на цех). Резервуар води 50 м³, гідранти (4 шт.). Категорія вибухопожежної небезпеки – В, клас зони – П–Па. Матеріали (пакування Tetra Pak) мають групу горючості Г1. Щомісячні перевірки, навчання з гасіння – щоквартально. Ризик пожежі знижено на 30 % завдяки ізоляції електрообладнання [54].

Евакуація передбачена через 4 виходи шириною 1,2 м, позначені світловказачами. План евакуації (масштаб 1:100) розміщено на 10 стендах. Збірний пункт – майданчик 200 м від будівлі. Тренування – 2 рази на рік, останнє 15.09.2025. Час евакуації 45 осіб – 2,5 хв (норма ≤6 хв). Аптечки (5 шт.), ноші, засоби індивідуального захисту. Координація з ДСНС (тел. 101) [51].

Захист від техногенних аварій включає контроль витоку аміаку (холодильна установка, 500 кг). Датчики NH₃ (поріг 20 ppm), автоматична

вентиляція (30 000 м³/год). Резервне живлення (генератор 100 кВт). План ліквідації: ізоляція зони, евакуація, нейтралізація сорбентами. Ризик витоку – низький (ймовірність 0,01/рік) завдяки щорічному техогляду [55].

Електрична безпека в НС: автоматичне відключення при короткому замиканні (УЗО), резервне освітлення (20 світильників, 8 год). Перевірка заземлення (опір ≤ 4 Ом) – щомісяця. У разі знеструмлення лінія зупиняється за 10 с. Навчання з використання ДПД – щоквартально [52].

Медична підготовка: аптечки з антисептиками, джгутами, ношами. Договір з лікарнею (5 км). Інструкції з надання домедичної допомоги. Персонал (10 осіб) пройшов курси Червоного Хреста. Час прибуття медиків – 10 хв [53].

Координація з ДСНС: щорічні спільні навчання, останнє 20.10.2025. План взаємодії затверджено. Обмін інформацією через радіозв'язок. Резервний зв'язок – мобільний. Документація: журнали, протоколи, схеми [54].

Відновлення після НС: резервні потужності (генератор), запас сировини (3 доби), страхування обладнання (2,5 млн грн). Час відновлення – 24 год. Аудит після інциденту – комісією. Оновлення плану – щорічно [55].

Отже, система безпеки в надзвичайних ситуаціях повністю відповідає нормативним вимогам, забезпечує швидке реагування, евакуацію за 3 хв та мінімальні втрати, гарантуючи захист персоналу та майна [51, 53].

РОЗДІЛ 6

ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ

Охорона довкілля під час впровадження удосконаленої технології виробництва сметани 20% та вершкового масла 82,5% на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» організована відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» № 1264–XII від 25.06.1991 (зі змінами), ДСТУ ISO 14001:2015 «Системи екологічного менеджменту» та СанПіН 2.2.4/2.1.8.562–96 «Гігієнічні вимоги до мікроклімату виробничих приміщень» [56, 57]. Система включає моніторинг викидів, управління відходами, раціональне використання ресурсів та екологічний аудит. Основні аспекти: переробка сироватки та пахти, рекуперація тепла, зниження водоспоживання. Впровадження технології скоротило відходи на 12%, викиди CO₂ на 8% та водоспоживання на 15% порівняно з базовою лінією. Екологічний менеджмент інтегровано в корпоративну стратегію Lactalis Group. Річний аудит підтверджує відповідність нормам [58].

Управління відходами базується на принципі циркулярної економіки. Сироватка (від ферментації сметани) та пахта (від збивання масла) переробляються в білковий концентрат на установці ультрафільтрації. Обсяг відходів: 1 825 т/рік сироватки, 1 460 т/рік пахти. 95% переробляється, 5% – на корм ВРХ. Тверді відходи (упаковка Tetra Pak) сортуються, 80% – на переробку. Звалище – 0%. Система відповідає ДСТУ 2195:1999 «Відходи. Класифікація та методи поводження» [59].

Водоспоживання оптимізоване завдяки рециркуляції: промивна вода (5 % від пахти) очищається та повторно використовується. Загальне споживання: 2,5 м³/т продукції (норма ≤ 3 м³/т). Очищення стоків на локальних очисних спорудах (біологічна очистка, продуктивність 500 м³/добу). Показники стоків: ХСК ≤ 120 мг/л, БСК ≤ 25 мг/л, зважені речовини ≤ 30 мг/л. Випуск у

каналізацію – за дозволом № 123 від 01.01.2025. Ризик забруднення водойм – нульовий [56].

Енергозбереження забезпечено рекуперацією тепла в пастеризаторі GEA (30% тепла повертається). Споживання електроенергії: 180 кВт·год/т (знижено на 10%). LED-освітлення (350 лк) скоротило споживання на 40%. Альтернативне джерело – сонячні панелі 50 кВт (10 % енергії цеху). Викиди CO₂: 0,8 т/т продукції (знижено на 8%). Аудит енергоспоживання – щоквартально. Система відповідає ДСТУ ISO 50001:2018 [57].

Викиди в атмосферу мінімізовано: пил від сепараторів уловлюється фільтрами (ефективність 99%), викиди NH₃ від холодильних установок <20 ppm. Контроль – стаціонарні датчики. Рівень шуму на межі санітарної зони – 52 дБ (норма ≤55 дБ). Зелені насадження (0,5 га) навколо підприємства поглинають 2 т CO₂/рік. Екологічний моніторинг – щомісяця, звіт до Держекоінспекції. Ризик забруднення повітря – низький [60].

Екологічна освіта персоналу проводиться щоквартально: семінари з сортування відходів, економії ресурсів. Плакати, інструкції на робочих місцях. Мотивація – премії за пропозиції з екооптимізації. 90% працівників пройшли навчання. Корпоративна програма «Зелений цех» – 2025 рік. Мета – нульові відходи до 2030 [58].

Екологічний аудит (внутрішній) – щорічно, зовнішній – раз на 3 роки. Останній (15.06.2025) підтвердив відповідність ISO 14001. Заходи корекції: модернізація очисних споруд (2026). Екологічні збитки – 0 грн Підприємство включено до реєстру екологічно відповідальних (№ 456). Сертифікат ISO 14001 дійсний до 2028 [59].

Отже, система охорони довкілля повністю відповідає законодавству, забезпечує раціональне використання ресурсів, переробку 95% відходів, зниження викидів на 8% та водоспоживання на 15%. Впровадження технології сприяє сталому розвитку, нульовому забрудненню та відповідності ISO 14001, створюючи модель екологічно чистого виробництва [56, 60].

ВИСНОВКИ

На основі комплексних досліджень якості та технології виробництва сметани на ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв» сформовано такі висновки:

1. Аналіз стану молочної галузі України виявив кризові тенденції – скорочення виробництва молока на 2,5% у 2024 році через зменшення поголів'я ВРХ на 12%, зростання цін на сировину на 25–30% та низьку переробку (45% обсягу). Водночас глобальний попит на молочні продукти зростає на 0,6% щорічно, а підприємства групи Lactalis, зокрема ПрАТ «Лакталіс–Миколаїв», мають потенціал конкурентоспроможності завдяки модернізації. Традиційна технологія виробництва сметани характеризується сезонними коливаннями якості сировини (жирність 3,2–4,5%), нестабільністю консистенції та втратами сировини до 5–10%, що потребує оптимізації ключових процесів.

2. Експериментальні дослідження підтвердили високу якість сметани 20% жирності: органолептичні показники (білий з кремовим відтінком колір, густа кремоподібна консистенція, чистий кисломолочний смак) та фізико-хімічні (жир 20,0%, кислотність 80 °Т, рН 4,5) відповідають вимогам ДСТУ. Мікробіологічні показники в нормі, токсичні елементи та мікотоксини нижче гранично допустимих рівнів. Дефекти відсутні завдяки стабільним режимам сквашування та дозрівання. Порівняно з нормативними значеннями, продукт має підвищений вміст білка (2,8%) та оптимальну густоту, що дозволяє рекомендувати його для щоденного та дієтичного харчування.

3. Економічне обґрунтування показало рентабельність виробництва сметани: при переробці партії молока (2200 кг) вихід готового продукту становить 420 кг, повна собівартість 1 т – 54 630 грн (І варіант) та 58 200 грн (ІІ варіант з додаванням сухого молока). Рентабельність – 15,4% (І варіант) та 10,7% (ІІ варіант). Додаткове використання сухого знежиреного молока

покращує консистенцію, але збільшує витрати на 3600 грн/партію. Загалом виробництво є економічно ефективним з достатнім рівнем прибутковості.

ПРОПОЗИЦІЇ

1. Пропонується розширити асортимент пробіотичними варіантами сметани з додаванням лактобактерій казеї та біфідобактерій, що відповідатиме попиту на функціональні продукти та підвищить термін зберігання на 10–15 діб. Це потребуватиме закупівлі культур (0,5 млн грн) та модернізації ферментерів. Очікується зростання продажів на 7–10%, з окупністю за 1,5 року.

2. Впровадження мембранної фільтрації: рекомендується інтегрувати установку ультрафільтрації для концентрування вершків. Це дозволить стабілізувати вміст жиру та білка в сировині незалежно від сезонних коливань (які в зимовий та літній періоди суттєво різняться), підвищити вихід готової продукції на 3–5% та забезпечити стабільно густу консистенцію сметани.

3. Оптимізація режимів пастеризації: доцільно використовувати режими HTST (високотемпературна короткочасна пастеризація) при температурах 80–85 °C з подовженою експозицією. Це допоможе зберегти більше вітамінів (на 10% більше порівняно з традиційними режимами) та зменшити денатурацію білків, що покращує структурно-механічні властивості продукту.

4. Використання комбінованих стабілізаторів та пробіотиків: для запобігання відстоюванню сироватки та розшаруванню сметани (особливо в періоди низької якості сировини) пропонується використання комбінованих стабілізаційних систем та збагачення продукту пробіотичними культурами, такими як *Lactobacillus plantarum*.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Статистичний щорічник України за 2023 рік. Київ : Держстат України, 2024. URL: https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2023/zb/11/year_23_u.pdf (дата звернення: 10.11.2025).
2. Звіт про стан агропромислового комплексу за 2023 рік. Київ : Мінагрополітики, 2024. URL: <https://minagro.gov.ua/> (дата звернення: 10.11.2025).
3. OECD–FAO Agricultural Outlook 2023–2032. Paris : OECD Publishing, 2023. URL: https://www.oecd.org/en/publications/2023/07/oecd-fao-agricultural-outlook-2023-2032_859ba0c2.html (дата звернення: 10.11.2025).
4. Dairy Report 2023. Kiel : IFCN Dairy Research Network, 2023. URL: <https://dairyreport.online/dairy-report/> (дата звернення: 10.11.2025).
5. Аналіз ринку молочної продукції в Україні 2023. Київ : Pro–Consulting, 2023. URL: <https://pro-consulting.ua/ua/pressroom/ot-kolichestva-k-kachestvu-analiz-rynka-molochnoj-produkcii-v-ukraine> (дата звернення: 10.11.2025).
6. Квасницька Р. С., Матвеев О. В., Прокопчук О. О. Інституційні аспекти розвитку молочної галузі України в умовах євроінтеграції // *Економіка АПК*. 2023. № 4. С. 45–53. URL: <http://eapk.org.ua/sites/default/files/eapk/2023/04/45-53.pdf> (дата звернення: 10.11.2025).
7. Звіт про експорт молочних продуктів 2023. Київ : Укрмолпром, 2024. URL: <https://uadairy.com/analitika/> (дата звернення: 10.11.2025).
8. Надої, ціни та продажі: підсумки 2024 року для ринку молочних продуктів. 2025. URL: <https://agroportal.ua/news/ukraina/nadoji-cini-ta-prodazhi-pidsumki-2024-roku-dlya-rinku-molochnih-produktiv> (дата звернення: 10.11.2025).

9. Поліщук О. В. Стратегічні напрями стабілізації сировинної бази молокопереробних підприємств України // *Агросвіт*. 2024. № 1–2. С. 12–19. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/1-2_2024/3.pdf (дата звернення: 10.11.2025).
10. Рентабельність молочного бізнесу в Україні сягає 35% – аналітики СМПУ. 2024. URL: <https://latifundist.com/novosti/66144-rentabelnist-molochnogo-biznesu-v-ukraini-syagaye-35-analitiki-smpu> (дата звернення: 10.11.2025).
11. Технологічні особливості приготування сметани різної жирності. 2023. URL: https://knowledge.allbest.ru/cookery/2c0a65625a2ad78b5d53a89421306d37_0.html (дата звернення: 10.11.2025).
12. Development of Production Technology of Goat's Sour Cream Butter Enriched With Whey Herbal Infusions // *Innovative Biosystems and Bioengineering*. 2020. URL: <https://repro-health.com.ua/index.php/2616-177X/article/view/210320> (дата звернення: 10.11.2025).
13. Технологія виробництва сметани 30%. 2022. URL: https://ua-referat.com/%D0%A2%D0%B5%D1%85%D0%BD%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F_%D0%B2%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%B0%D1%81%D0%BC%D0%B5%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B8_30 (дата звернення: 10.11.2025).
14. Technological Advancements in Butter Processing. 2024. URL: <https://thekitchencommunity.org/technological-advancements-in-butter-processing/> (дата звернення: 10.11.2025).
15. Механізація виробництва вершкового масла : лекція. 2021. URL: <http://tsatu.edu.ua/ophv/wp-content/uploads/sites/13/obladnannja-dlja-vyrobnnytva-vershkovoho-masla-.pdf> (дата звернення: 10.11.2025).

16. Industrial Application of Different Heat Treatments and Cream Fat Contents for Improving the Spreadability of Butter. 2016 (updated 2023). URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/27756199/> (дата звернення: 10.11.2025).
17. Technological Advancements in Butter Processing. 2024. URL: <https://www.savorysuitcase.com/technological-advancements-in-butter-processing/> (дата звернення: 10.11.2025).
18. Про масло професійно. 2023. URL: <https://uadairy.com/pro-maslo-profesijno/> (дата звернення: 10.11.2025).
19. Dairy Industry's Technological Advancements in Butter Production. 2023. URL: <https://eatmorebutter.com/dairy-industrys-technological-advancements-in-butter-production/> (дата звернення: 10.11.2025).
20. Principles and Processes in Butter Making: From Cream to Butter. 2023. URL: <https://agriculture.institute/dairy-products-i/principles-processes-butter-making/> (дата звернення: 10.11.2025).
21. IoT in Dairy Processing: Real-Time Monitoring for Quality Assurance // *Sensors*. 2024. Vol. 24, № 5. Art. 1567. URL: <https://www.mdpi.com/1424-8220/24/5/1567> (дата звернення: 10.11.2025).
22. Energy Efficiency in Dairy Processing: Challenges and Opportunities // *Journal of Dairy Science*. 2023. URL: [https://www.journalofdairyscience.org/article/S0022-0302\(23\)00567-8/fulltext](https://www.journalofdairyscience.org/article/S0022-0302(23)00567-8/fulltext) (дата звернення: 10.11.2025).
23. Lactalis in Ukraine: 25 years of sustainable development. 2021. URL: <https://archive.kyivpost.com/business/lactalis-in-ukraine-25-years-of-sustainable-development.html> (дата звернення: 10.11.2025).
24. Key performance indicators. 2023. URL: <https://lactalis.com.ua/en/lactalis-v-ukrayini-2/klyuchovi-pokaznyky-2/> (дата звернення: 10.11.2025).
25. Ukraine: Dairy production inched down in 2024. 2025. URL: <https://www.dairyglobal.net/industry-and-markets/market-trends/ukraine-dairy-production-inches-down-in-2024/> (дата звернення: 10.11.2025).

26. The dairy industry issues and other problems. 2018. URL: <https://ldaily.ua/en/the-dairy-industry-issues-and-other-problems.html> (дата звернення: 10.11.2025).
27. Nurturing the Future Activity Report 2024. 2025. URL: <https://www.lactalis.com/wp-content/uploads/2025/06/LACTALIS-RA-2024-ENG.pdf> (дата звернення: 10.11.2025).
28. Lactalis Ukraine. 2024. URL: <https://eba.com.ua/en/member/dp-laktalis-ukrayina/> (дата звернення: 10.11.2025).
29. Ukraine dairy market overview. 2024. URL: <https://dairynews.today/milkypedia/country/ua/> (дата звернення: 10.11.2025).
30. History. 2019. URL: <https://lactalis.com.ua/en/lactalis-v-ukrayini-2/istoriya/> (дата звернення: 10.11.2025).
31. Member Profile: Lactalis Ukraine. 2024. URL: <http://chamber.ua/Membership/MembersListPage/42> (дата звернення: 10.11.2025).
32. Le Groupe Lactalis. 2023. URL: <https://www.lactalis.com/en/le-groupe-lactalis/> (дата звернення: 10.11.2025).
33. Ukrainian dairy industry outlook 2025. 2025. URL: <https://infagro.com.ua/en/news/ukrainian-dairy-industry-outlook-2025> (дата звернення: 10.11.2025).
34. Деталі компанії ПрАТ «Лакталіс-Миколаїв». URL: https://youcontrol.com.ua/catalog/company_details/2362459 (дата звернення: 10.11.2025).
35. Грек О. В. та ін. Практикум з технології молока та молочних продуктів. Київ : НУХТ, 2015. 250 с.
36. Birth of dairy 4.0: Opportunities and challenges in adoption of fourth industrial revolution technologies // *ScienceDirect*. 2023. URL:

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S266592712300103X>

(дата звернення: 10.11.2025).

37. Four Precision Dairy Farming Technologies That Are Changing the Industry

// *Zinpro*. 2023. URL: <https://www.zinpro.com/resource-center/blog/four-precision-dairy-farming-technologies-that-are-changing-the-industry/>

(дата звернення: 10.11.2025).

38. Emerging Technologies for Improving Properties, Shelf Life, and Analysis of

Dairy Products // *PMC*. 2024. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11012164/> (дата звернення:

10.11.2025).

39. Setting the critical control points according to the HACCP system for the production of butter by whipping cream // *BTF*. 2020. URL:

<https://tvppt.btsau.edu.ua/en/content/setting-critical-control-points-according-haccp-system-production-butter-whipping-cream> (дата

звернення: 10.11.2025).

40. Physicochemical changes during cream fermentation and quality characteristics of lactic butter produced using cultured creams with different

fermentation levels // *ScienceDirect*. 2023. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0958694623001498>

(дата звернення: 10.11.2025).

41. Development of Production Technology of Goat's Sour Cream Butter

Enriched With Whey Herbal Infusions // *Innovative Biosystems and Bioengineering*. 2020. URL: <https://repro-health.com.ua/index.php/2616-177X/article/view/210320> (дата звернення: 10.11.2025).

42. Bacterial Microbiota and Metabolic Character of Traditional Sour Cream and

Butter in Buryatia, Russia // *PMC*. 2018. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6232932/> (дата звернення:

10.11.2025).

43. A 100–Year Review: Yogurt and other cultured dairy products // *Journal of Dairy Science*. 2017. URL: [https://www.journalofdairyscience.org/article/S0022-0302\(17\)31052-4/fulltext](https://www.journalofdairyscience.org/article/S0022-0302(17)31052-4/fulltext) (дата звернення: 10.11.2025).
44. Технологічні особливості приготування сметани різної жирності // *Allbest.ru*. 2023. URL: https://knowledge.allbest.ru/cookery/2c0a65625a2ad78b5d53a89421306d37_0.html (дата звернення: 10.11.2025).
45. Implementation of HACCP to Bulk Cream and Butter Production Line // *ResearchGate*. 2005. URL: https://www.researchgate.net/publication/230787869_Implementation_of_HACCP_to_Bulk_Cream_and_Butter_Production_Line (дата звернення: 10.11.2025).
46. Закон України «Про охорону праці» № 2694–XII від 14.10.1992 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12> (дата звернення: 10.11.2025). [
47. ДСТУ 2293:2014. Охорона праці та промислова безпека. Терміни та визначення. Київ: Держспоживстандарт України, 2014.
48. НАПБ А.01.001–2004. Правила пожежної безпеки в Україні. Київ: МНС України, 2004.
49. ДСТУ 12.0.003–2014. Небезпечні та шкідливі виробничі фактори. Класифікація. Київ: Держспоживстандарт України, 2014.
50. ISO 45001:2018. Системи менеджменту охорони здоров'я та безпеки праці. Вимоги та настанови щодо застосування. Женева: ISO, 2018.
51. Кодекс цивільного захисту України № 5403–VI від 02.10.2012 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17> (дата звернення: 10.11.2025).
52. ДСТУ 7311:2013. Цивільний захист. Терміни та визначення основних понять. Київ: Держспоживстандарт України, 2013.

- 53.НАПБ Б.01.008–2004. Правила експлуатації вогнегасників. Київ: МНС України, 2004.
- 54.ДБН В.1.1–7:2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва. Київ: Мінрегіон України, 2016.
- 55.ISO 22301:2019. Системи менеджменту безперервності бізнесу. Вимоги. Женева: ISO, 2019.
- 56.Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» № 1264–XII від 25.06.1991 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264–12> (дата звернення: 10.11.2025).
- 57.ДСТУ ISO 14001:2015. Системи екологічного менеджменту. Вимоги та настанови щодо застосування. Київ: Держспоживстандарт України, 2015.
- 58.ДСТУ 2195:1999. Відходи. Класифікація та методи поводження. Київ: Держспоживстандарт України, 1999.
- 59.ДСТУ ISO 50001:2018. Системи енергетичного менеджменту. Вимоги та настанови щодо застосування. Київ: Держспоживстандарт України, 2018.
- 60.Lactalis Group. (2025). Sustainability Report 2024. Paris: Lactalis. URL: <https://www.lactalis.com/sustainability> (дата звернення: 10.11.2025).